

Izdaja Delavska univerza
Domžale, Kolodvorska c. 6
telefon 72 082. — Ureja ured-
niški odbor. — Odgovorni
urednik Milan Flerin. —
Izhaja vsakega 15. v mese-
cu. — Ziro račun: številka
5012-3-50. — Cena 0,50 din.
— Tiska tiskarna Toneta
Tomšiča v Ljubljani

Občinski proračevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Resolucija

**o gospodarskem in družbenem razvoju ter politiki zbiranja in uporabe
sredstev za splošno potrošnje občine Domžale v letu 1970**

Predlog za razpravo na zborih volivcev

I. Predvideni razvoj občine Domžale za leto 1970 izhaja iz:

- smernic predvidenega razvoja zveze in republike,
- gibanj gospodarstva in družbenih služb občine v letu 1969,
- predvidevanj delovnih organizacij,
- smernic in priporočil družbeno-političnih organizacij,
- sklepov in priporočil skupščine ter njenih samoupravnih teles v preteklem obdobju.

1. Gospodarstvo je v letu 1969 doseglo ugodno rast. Družbeni proizvod se je povečal za 22%. Visoka stopnja porasta je značilna za vsa gospodarska področja družbenega sektorja, predvsem za industrijo. Izvoz se je povečal za 26%, zaposlenost pa za 2%. Povečani družbeni proizvod, predvsem pa življenjski stroški, so vplivali, da se je raven osebnih dohodkov dvignila za 21%.

2. Pozitivni premiki so bili doseženi tudi na področju urbanističnega in prostorskega načrtovanja, komunalnih dejavnosti in vodnega gospodarstva (urbanistični program, programska študija čiščenja in odvajanja odpadnih voda, gradnja moravske ceste, združitev vodovodnega in cestnega podjetja, načrt za regulacijo Kamniške Bistrice s pritoki, ureditev križišča za dostop v Domžale).

3. Na področju družbenih služb se je v letu 1969 nadaljevala pričetna sanacija šolstva po republiških merilih. Občani so izglasovali sprejeti samoprispevek, ki bo zagotovil del sredstev za izgradnjo šolske mreže, po sprejetem programu Zgrajeni sta bili dve novi otroško-varstveni ustanovi (v Mnegšu in Preserjah), ki sta omogočili, da se je v kvalitetnejše varstvo vključilo še 80 otrok.

4. Na področju narodne obrambe so bili doseženi vidni uspehi v skladu z novim zakonom o narodni obrambi in nadaljnjem razvijanju vseh oblik ljudskega odpora.

5. Proračunski dohodki so v preteklem letu porasli za 13%, na kar so vplivali predvsem povečani prispevki od osebnega dohodka iz delovnega razmerja in obrtnih dejavnosti. Skupni dohodki občine so se delili na TIS in občinski proračun v razmerju 41,1% : 58,9%.

II. Ob doslednejšem upoštevanju ciljev reforme in izvajanju reformnih ukrepov, doseženem razvoju v letu 1969 in ostalih že naštetih izhodiščih, se predvideva naslednji razvoj po posameznih področjih:

1. Realni družbeni proizvod celotnega gospodarstva se bo povečal za 8%, pri tem

računamo, da bo rast v družbenem sektorju nekoliko hitrejša (9%) kot v zasebnem sektorju (6%).

Kljub predvidenim poslabšanim pogojem na zunanjih tržiščih, poslabšani konkurenčni sposobnosti izvoznikov in v glavnem nespremenjeni sistemski ureditvi na področju zunanje trgovine cenimo, da se bo izvoz na osnovi predvidevanj gospodarskih organizacij povečal za 23%.

V letu 1970 se računa s 3% porastom števila zaposlenih v družbenem sektorju (204 ljudi) in 5% porastom zaposlenih v zasebnem sektorju (50 ljudi).

Produktivnost dela v družbenem sektorju se bo, upoštevajoč porast družbenega proizvoda in zaposlenih, povečala za 6%. Za toliko naj bi se povečali tudi realni osebni dohodki na zaposlenega, realni sklad osebnih dohodkov pa v skladu s porastom družbenega proizvoda za 9%.

Predvidevamo, da bo ob zaostrenih pogojih gospodarjenja tudi domžalsko gospodarstvo primorano izvajati previdnejšo politiko delitve dohodka. Zato predpostavljamo, da se bodo realni osebni dohodki na zaposlenega povečali le za 14%, sklad realnih osebnih dohodkov pa za 7%.

Investicijske naložbe v osnovna sredstva bodo v letu 1970 za 1% manjše kot v letu 1969 in na hitrejšo gospodarsko rast bistveno ne bodo vplivale.

V letu 1970 bi moralo gospodarstvo predvsem razvijati medsebojno sodelovanje na vseh ravneh, zlasti pa:

— usklajevati perspektivne razvojne programe,

— na osnovi teh težiti k učinkovitejšemu investiranju v samih delovnih organizacijah in celotnemu gospodarstvu občine,

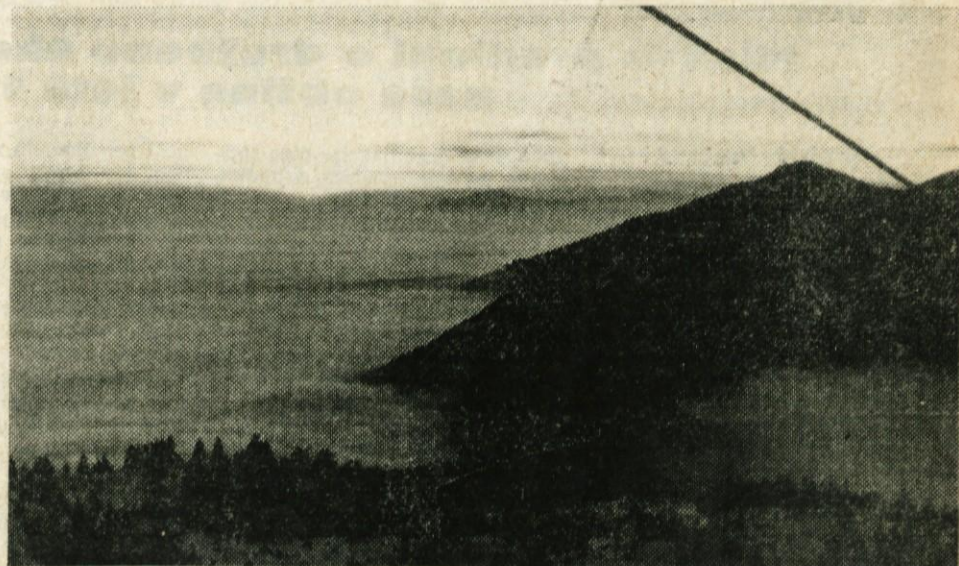
— razvijati raziskovalne in razvojne službe ter v zvezi s tem skrbeti za izboljšanje kadrovske strukture zaposlenih.

2. Na področju komunalnega in vodnega gospodarstva, urbanizma in stanovanjske izgradnje bo treba že v letu 1970:

— usmerjati gradnjo na urbanizirana področja, ki so obdelana z zazidalnimi načrti,

— zagotoviti urbanistično dokumentacijo za razvitejša področja kot so: Moravče, Dob, Lukovica, Trzin in Ihan.

— spremljati razvoj urbanizacije in jo usklajevati s sodobnimi urbanističnimi načeli in potrebami,

Obisk Velike planine je po svoje zanimiv v vseh letnih časih. Posebno doživetje pa nudi ta prelepi del Kamniških planin pozimi, ko je dolina zavita tedne dolgo v neprijetno, vlažno in mrzlo meglo, smučarski paradiž Velike planine pa se koplje v soncu. Z njenih pobočij in vrhov izgleda megla, ki pokriva dolino, kot morje, iz katerega se kakor otoki dvigajo vrhovi Smarne gore, Krma in Cemšeniške planine

— vključiti se v širši regionalni program ljubljanskega področja in zagotoviti potrebne geodetske podlage za izdelavo urbanistične dokumentacije,

— za dosledno izvajanje smernic urbanističnega programa (čuvanje rezervatov) zaostri gradbeno in urbanistično inšpekcijo,

— stremeti za čim večjim združevanjem sredstev na področju stanovanjske izgradnje,

— v naseljih mestnega značaja zagotoviti funkcionalno, estetsko in blokovno gradnjo,

— pripraviti in opremiti nova področja za individualno stanovanjsko izgradnjo,

— zgrajene stanovanjske soseske dokončno komunalno opremiti,

— izdelati program modernizacije občinskih cest in rekonstrukcije mostov,

— začeti s postopno rekonstrukcijo občinskih cest,

— realizirati program za regulacijo Kamniške Bistrice in ga vključiti v program Vodnega sklada SRS,

— začeti z urejanjem odvajalnikov zamočvirjenih kompleksov ob Radomlji in Drtiščici,

— izdelati načrte za varianto 5 študije za čiščenje in odvajanje odpadnih voda in preiti na realizacijo projekta,

— skrbeti za nadaljnje izvajanje programa zdrave in pitne vode.

3. Na področju družbenih služb bo skupščina nadaljevala s sanacijo šolstva. Skladno z republiškim merili bo skušala zagotoviti potrebna sredstva za redno dejavnost, ki bodo vplivala predvsem na boljše nagrajevanje prosvetnih delavcev z višjo in visoko izobrazbo ter zagotavljala večja sredstva za materialne izdatke.

Sole in izobraževalna skupnost bodo pravičnejše razpolagale s sredstvi za amortizacijo šolskih stavb, ki bodo omogočila investicijsko vzdrževanje iz lastnih virov.

Za uresničitev programa za izgradnjo šolske mreže bodo opravljene vse priprave, ki so potrebne za racionalno gradnjo objektov.

Začete bodo prve gradnje.

Ustanovljena bo skupnost otroškega varstva, ki bo kot samoupravno telo samostojno opravljala zadeve s področja vzgoje

in varstva otrok. V skladu z občinskim programom je predvideno povečanje kapacitet otroško-varstvenih uslužbov za 100 otrok.

Predvidevajo se večji viri lastnih sredstev skupnosti otroškega varstva na podlagi višjih prispevkov staršev.

Ker bo skupščina v enaki meri odslej zagotavljala sredstva za štipendiranje oziroma posojila za šolanje, si bo s skupnimi razpisi z delovnimi organizacijami prizadevala povečati število štipendij.

Sredstva za zdravstveno preventivno dejavnost, za zdravstvo nezavarovanih oseb ter za družbeno-materialno pomoč starim in za delo nezmožnim občanom brez dohodkov in svojcev, bodo nespremenjena, povečala pa se bodo preživitvene kmetom.

Skupščina bo posvetila posebno skrb borpem in invalidom NOV zlasti pri reševanju njihovih stanovanjskih vprašanj. S sredstvi, s katerimi razpolaga poseben sklad, bodo rešeni vsi najnujnejši primeri. Opravljena bo revizija priznavalnin borpem.

Na kulturno prosvetnem področju bodo izvedene priprave za ustanovitev kulturne skupnosti, ki bo združevala vse zainteresirane organizacije ter z lastnimi viri, potrebnimi kadri in programi financirala in vodila prosvetno-kulturno dejavnost v občini.

Telesni kulturi bo posvečena večja skrb, zlasti listim oblikam, ki omogočajo množično udejstvovanje in razvijajo vrhunski šport.

Skupščina bo sodelovala pri materialnem opremljanju LM s sodobnimi sredstvi in izboljševanju njenih delovnih in življenjskih pogojev.

Na področju obrambnih priprav bo dan poseben poudarek izbiri starešinskega kadra, urjenju enot in vzgoji prebivalstva, pospeševanju dejavnosti društev in organizacij, ki krepijo pripravljenost občanov za splošni ljudski odpor.

S prenosom določenih pravic in dolžnosti od občinske skupščine na krajevne skupnosti, se bo povečala njihova samoupravna vloga.

4. Občinski dohodki se bodo oblikovali v okviru zakonskih določil in odlokov občinske skupščine.

Vsi instrumenti, ki oblikujejo dohodke, bodo ostali nespremenjeni, povečala se bo le prispevna stopnja pri prispevku iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja (od 4,50 % na 4,80 %).

V sistemu prispevkov in davkov so bile v letu 1969 ustvarjene širše možnosti za doslednejše uveljavljanje obremenjevanja zavezancev po dejansko doseženem dohodku. S tem je bila ustvarjena podlaga, da bo prispevek občanov za kritje potreb splošne potrošnje realnejši in tudi večji.

To pa zahteva, da skupščina posveti posebno skrb kvalitetni kadrovski krepljivi davčne službe, ki bo le tako lahko zagotovila normalen dotok sredstev za splošno potrošnjo.

Predvideva se porast občinskih dohodkov za 11,5 %, ki pa zahteva umirjeno potrošnjo vseh koristnikov.

Ker vseh nujnih potreb splošne potrošnje ne bo možno financirati iz proračuna, si bi skupščina prizadevala razvijati družbene in samoupravne dogovore z delovnimi organizacijami in na ta način pridobiti potrebna sredstva.

Za boljše reševanje vprašanj s področja kmetijstva in stanovanjske komunalne dejavnosti, bo skupščina posvetila posebno skrb formiranju skladov, ki bodo s svojimi sredstvi zagotavljali povečano aktivnost na teh področjih.

Predlog resolucije o gospodarskem in družbenem razvoju ter politiki zbiranja in uporabe sredstev za splošno potrošnjo občine Domžale v letu 1970 dajemo v javno razpravo. Predlog resolucije je mišljen kot osnova za koordiniranje akcij in ciljev v interesu skladnega razvoja v letu 1970. Potrebna skladnost razvoja vseh področij gospodarskih in družbenih dejavnosti v občini zahteva dogovarjanje o zajemanju in delitvi sredstev v tem letu. Resolucija naj bi predstavljala izhodišče družbeno politične skupnosti, samoupravnih teles in tudi delovnih organizacij za oblikovanje lastne politike v letu 1970.

Zato je nujno in potrebno, da o predlogu razpravljajo družbeno-politične organizacije in vsi ostali neposredno zainteresirani faktorji ter dajo k osnutku predloga svoje pripombe in mnenja.

CENE MATIČIČ, prof.

Misli in predlogi o družbeno ekonomski politiki naše občine v letu 1970

DOHODKI OBČINE IZ GOSPODARSTVA

Dohodki občinske skupščine določajo obseg del, nalog, predvidevanj in želja, ki jih ta najpomembnejša temeljna družbeno ekonomska in politična enota sploh lahko realizira. Kot je znano, se njeni dohodki zbirajo iz naslednjih virov:

1. prispevki iz gospodarstva
2. prispevki občanov
3. drugi dohodki

Kar se tiče prispevkov iz gospodarstva je treba ugotoviti, da je skupni družbeni prispevek še vedno nad ravni, ki smo jo uvedli ob gospodarski reformi 1965. To samo še ne bi bilo tako nevarno, če se istovrstno ne bi povečale tekoče obveznosti gospodarskih organizacij zaradi investicijskih posojil in drugih obveznosti, ki jih go-

spodarske organizacije niso sposobne kriti iz ostanka dohodka, namenjenega za sklade.

Kaj to pomeni?

To vodi k zmanjševanju lastne reprodukcijske sposobnosti in k zaostrovanju problema nelikvidnosti — o čemer sem že pisal.

Sklep iz takšne ugotovitve je torej naslednji:

»V letu 1970 ne more biti na mestu nikakršno povečanje skupne prispevne stopnje v breme delovnih organizacij.«

Se celo več!

Treba bo vsekakor računati na to, da bomo že v letu 1970 dokončali oblikovanje takšnega finančnega sistema, ki bo omogočil, da se delež gospodarskih organizacij v družbenem produktu poveča. To zaradi tega, da se poveča njegova samostoj-

nost ter obenem zmanjša odvisnost od bank oziroma drugih dajalcev kreditov. Vsekakor bomo morali računati z usmeritvijo, da morajo postati krediti bolj in bolj le dopolnilna sredstva k lastnim sredstvom delovnih organizacij. To pomeni dvoje nadaljnjih pomembnih usmeritev:

a) gospodarskim organizacijam kot ustanoviteljem in komitentom poslovnih bank bo treba omogočiti večji vpliv na njih politiko,

b) spopasti se moramo z razvijanjem tistih finančnih in tržnih mehanizmov, ki lahko omogočijo širše oblikovanje tržišča svobodnih sredstev reprodukcije.

Ob vsem tem razmišljanju se sleherni bralec z vso upravičenostjo vpraša: Kako naj vse

to razumem? Na eni strani govorjenje o razširjeni dejavnosti splošnih služb, na drugi strani pa ugotavljanje, da gospodarstva ni moč še bolj obremenjevati. Kaj naj to pomeni? Preprosto neumnost, ali pa misel, da bo prišlo do večjega obremenjevanja našega občana oziroma, da bodo pritekla sredstva iz drugih virov (ne domžalskih).

Ta vprašanja so popolnoma na mestu in tako prepričljivo postavljena, da je treba nanje le nedvoumno odgovoriti.

Trdim, da obremenjevanja gospodarstva ne kaže še bolj napenjati. To pa ne pomeni, da iz te sfere dejavnosti ne bo prišlo več sredstev kot v preteklem letu. S predvideno rastjo družbenega produkta — o tem sem govoril v prvem delu mojega razmišljanja — bo tudi do-

tok sredstev ustrezno večji. Ne moremo pa zahtevati, da bi njegove obveznosti večali z večjo obremenitvijo, se pravi z večjo odstotno mero kot v preteklem letu. Spričo vse večjih potreb je naša občinska skupščina za prve mesece tega leta sprejela nekoliko večje obremenitve kot v letu 1969. Mislim, da tako postavljena višja obremenitev ne more ostati v veljavi za vse leto 1970. Reševanje potreb po večji obremenitvi te sfere mora potekati po poti, ki je nekoliko drugačna in jo nasplošno imenujemo »pot družbenih dogovorov«.

Ta pot, ki jo je v načelu naša občinska skupščina že sprejela, je v naslednjem:

1. sprejme naj se takšna stopnja obremenitve, kot jo priporoča republiška skupščina. Tako postavljena stopnja je po tem zakon, ki ga gospodarske organizacije izvajajo na osnovi državne prisile, ne da bi se ob tem kaj podrobneje spraševale o namembnosti in usmerjenosti sredstev, ki jih po tem principu odvajajo za vzdrževanje in razvoj splošnih in drugih dejavnosti v občini.

2. spričo vse večjih potreb, posebno še hitrejšega napredovanja nekaterih družbenih služb, ki so leta in leta zaostajale za razvojem gospodarske dejavnosti pa sredstva, ki jih dobi občinska skupščina po principu »obvezne stopnje gospodarstva« ne zadostujejo. Čeprav so tu še drugi viri — predvsem obremenitev občana

— o čemer bom govoril v naslednjem poglavju, pa je kazno, da tudi gospodarstvo še vedno lahko prispeva k formiranju tako potrebnih sredstev. Obvezna stopnja obremenitve, o katerih govorim v prejšnjem odstavku, nam ne predstavlja tiste obremenitve, ki bi bila za vse gospodarske organizacije »enako pravična«. To je spodnja meja, ki jo brez posebnih težav in škode lahko realizirajo tudi tiste organizacije, katerih poslovanje in proizvodnja se giblje le na meji enostavne reprodukcije. Ta obvezna stopnja je torej v bistvu nepravična, saj ne upošteva načela, po katerem je za kritje potreb splošne potrošnje treba prispevati po svojih ekonomskih močeh in sposobnostih. Da bi dosegli uvajanje tega »ekonomskega načela« pri kritju potreb splošne potrošnje, uvajamo omenjeno načelo družbenega dogovora.

Tak dogovor naj bi bil sklenjen s sleherno gospodarsko organizacijo na eni strani in občinsko skupščino na drugi strani. S tem se gospodarske organizacije zavestno opredelijo, da bodo poleg obvezne stopnje (torej zakonsko določene spodnje obremenitve) odvajale za potrebe splošne potrošnje še nek drug, z dogovorom določen in diferenciran delež. Sele na ta način je moč vzpostaviti načelo neke »pravičnejše obremenitve« vseh gospodarskih organizacij v občini. Tako postavljen družbeni dogovor nima značaja državne prisile, ampak je zavest-

no družbeno-samoupravno sprejeta odločitev. Ker ima značaj samoupravnega akta, daje vse možnosti in tudi obveze, da se gospodarske organizacije zanimajo in sodelujejo pri usmerjanju trošenja teh sredstev. Družbeni dogovor je torej mnogo naprednejši in tudi mnogo pravičnejši način tako obremenjevanja gospodarstva, kot reševanje potreb splošne potrošnje v občini. Je torej tista oblika sodelovanja med ekonomsko bazo in družbeno nadstavbo, h kateri stremimo in za katero smo se načeloma davno opredelili. Je postopno zmanjševanje vpliva države in delovanja oblastnih sankcij ter naraščanja vrednosti in vpliva samoupravnih odločitev in s tem tudi samoupravnih sankcij. Poleg tega naj mi bralec oprusti, da ga opozorim še na naslednje. Prednost družbenega dogovora pred oblastno določeno stopnjo je tudi v tem, da se sredstva iz tega naslova

republico in federacijo, kot je to v primeru »obvezne stopnje«, pač pa da ostanejo v celoti v občini. Tako zbrana sredstva se torej v popolnosti rabijo samo za potrebe splošne potrošnje v domači teritorialni enoti in ne prispevajo h kritju potreb niti republike niti federacije. Nad tako sklenjenimi dogovori seveda ni nobene oblasti — državne prisile in iz tega izviraajočih državnih sankcij. Sankcije, ki bi izhajale iz neizvrševanja družbenih dogovorov, so torej drugačne — družbene nara-

ve. Kot take so mnogo bolj obvezujoče in predstavljajo družbeni, moralni in samoupravni zakon.

Iz tako postavljene ugotovitve bi mogli izpeljati naslednji povzetek:

a) občinska skupščina skleni z vsemi delovnimi organizacijami ločene družbene dogovore o prispevku h kritju potreb splošne potrošnje;

b) če vsaj 60 % delovnih organizacij takšen dogovor sprejme, postane načelo družbenih dogovorov obvezno tudi za ostale delovne organizacije, ki takšnega dogovora ne bi hotele skleniti;

c) z nastopom veljavnosti tako sklenjenih ločenih družbenih dogovorov zniža občinska skupščina že sprejeto prispevno stopnjo na raven, ki jo priporoča republiška skupščina;

d) izvrševanje obveznosti, ki izhajajo iz sprejetih družbenih dogovorov, je za vse delovne organizacije moralna, družbena in samoupravna obveznost, ki se ji ni moč izogniti. Sleherno neizvrševanje sproži torej nastop družbenih sankcij, ki so — čeprav ne državne, mnogo bolj obvezujoče in efektne narave.

S tem zapisom končujem s premišljanji in predlogi glede obveznosti delovnih organizacij do kritja družbenih potreb v občini. Kot že omenjeno, pa h kritju teh potreb prispevajo tudi sami občani. O tem bom pa govoril v zapisu, ki ga bo objavil naš list v naslednji številki.

Nekaj razmišljanj o XV. amandmaju

Do uveljavitve ustavnih amandmajev (Ur. list SFRJ, št. 55 od 26. decembra 1968) je Ustava v 90. členu določala kot organe samoupravljanja v delovni organizaciji: delavski svet, upravni odbor in direktorja. Ustava je dopuščala tudi možnost, da se z zakonom in statutom ustanovijo tudi posebni nadzorni, strokovni in drugi ustrezni organi upravljanja v delovnih organizacijah. Za delovne organizacije, ki so opravljale dejavnosti posebnega družbenega pomena, je Ustava predvidevala, da v skladu z zakonom sodelujejo pri opravljanju določenih zadev tudi občani ter predstavniki zainteresiranih organizacij in družbene skupnosti. Nadalje je ustava SFRJ v 92. členu določala način volitev organov upravljanja, čas, za katerega se volijo člani teh organov, prepoved ponovne izvolitve v te organe in načelo, da se vsako leto zamenja polovica članov delavskega sveta. V 93. členu ustave pa je bilo regulirano imenovanje direktorja, čas, za katerega se imenuje in način razrešitve.

V praksi se je izoblikovalo mnenje, da so navedene določbe ustave na doseženi stopnji samoupravljanja začele zavirati nadaljnji razvoj in da bi bilo potrebno, ustavna določila omejiti le na principe, ki bi omogočali, da delovne organizacije v svojem statutu in drugih splošnih aktih same določajo svoje organe upravljanja. Ob tem načelnem in v praksi izoblikovanem stališču je bil v januarju 1969 sprejet amandma XV. Dobesedni tekst tega

amandmaja je bil objavljen v prejšnji številki občinskega poročevalca.

Uveljavitev tega ustavnega amandmaja bistveno razširja samoupravne oziroma statutarne pristopnosti delovnih organizacij. Amandma nalaga delovnim organizacijam, da v svojih statutih in drugih splošnih aktih uredijo zlasti naslednja vprašanja:

— da določijo kolegialne in individualne izvršilne organe,

— da določijo organe upravljanja v organizacijah združenega dela v delovnih organizacijah,

— da podrobno opredelijo funkcijo delavskega sveta oziroma glede na naravo dejavnosti delovne organizacije in drugega ustreznega organa upravljanja,

— da določijo, kolegialnim oziroma kolektivnim (ta termin je opredelila slovenska ustava) in individualnim izvršilnim organom na nivoju delovne organizacije, kot tudi na nivoju organizacije združenega dela, njihove izvršilne funkcije,

— da določijo čas, za katerega se člani teh organov volijo,

— da določijo postopek za oblike in odpoklic članov delavskega sveta in kolektivnih izvršilnih organov.

Amandma torej nalaga delovni organizaciji, da s statutom določi vse organizacijske oblike (vse organe — razen DS, ki je obvezna oblika). Skratka gre za to, da se v samoupravni praksi uveljavljajo večja in smotrnejša delitev upravljalvskega dela,

1. Delavski svet:

Vloga delavskega sveta postaja pomembnejša, saj je to organ, kjer se obravnavajo res najvažnejša vprašanja delovne organizacije. Ker pa se z ustavnim amandmajem teži k racionalnemu samoupravljanju in večji delitvi dela, so bile nekatere določbe spremenjene. (Število članov DS, mandatna doba itd). Vendar ustava zagotavlja tudi v prihodnje enotnost sistema in obvezuje, da vsaka delovna organizacija oblikuje delavski svet, kot najvišji organ, ki naj odloča o najvažnejših vprašanjih poslovne politike, sprejema statut in druge splošne akte ter odloča tudi o drugih vprašanjih, pomembnih za delovno organizacijo.

2. Kolektivni izvršilni organi

Kolektivni izvršilni organi so organi upravljanja delovne organizacije, ki so jim poverjene izvršilne funkcije. Za razliko od delavskega sveta, ki se oblikuje na temeljnih ustavnih določilih, se kolektivni izvršilni organi oblikujejo na osnovi samoupravne odločitve. Kolektivni izvršilni organi določajo politiko izvrševanja v upravljanju delovne organizacije.

Izvolitev kolektivnih izvršilnih organov

Ustavni amandma določa, da delovne organizacije avtonomno določajo kandidacijski in volilni postopek, čas, za katerega se volijo člani v te organe in njihov predčasni odpoklic. Vendar ta samoupravna

samostojnost ne sme nasprotovati načelom samoupravne demokracije.

V njem je določilo, da morajo biti člani kolektivnih in individualnih organov voljeni in da jih voli delavski svet oziroma drug, delavskemu svetu ustrezen organ upravljanja.

Glede mandata je bila doslej večkrat poudarjena zahteva, da se mandat organov upravljanja podaljša za štiri leta. Vendar bi bilo potrebno tudi mandat prilagoditi obsežnosti in trajnosti delovnih nalog, ki naj jih ti organi opravljajo. Zato bo najbrž treba izbirati med dvoletnim in štiriletnim mandatom. Kajti, če bodo mandati posameznih organov zelo različni, bomo v občini stalno imeli volitve.

3. Individualni izvršilni organ

Tako zvezna kot republiška ustava v amandmaju bistveno spreminjata status direktorja delovne organizacije. Funkcija direktorja oz. direktorjevo delovno mesto je doživelo različne spremembe v preteklosti, saj se je spreminjalo in prilagajalo našemu družbenoekonomskemu razvoju.

Po določilih direktor ni več posebna kategorija na lestvici samoupravnih orga-

nov. To pa je ne le pomemben korak v nadaljnjem razvoju samoupravnih odnosov, temveč pomeni tudi postopno odpravo teoretičnih in praktičnih nasprotij, ki jih je povzročal njegov v ustavi zapisan status organa upravljanja delovne organizacije.

Po uveljavitvi teh ustavnih amandmajev ustava določa le obliko sestave izvršilnih organov, ki pa so lahko kolektivni in individualni. Razumljivo je, da danes zaradi velikih pristojnosti, ki jih ima direktor na osnovi zakonskih določil, vidimo funkcijo direktorja kot edino obliko individualnega izvršilnega organa. Toda proces spreminjanja njegove nekdanje funkcije, ki je imela v prvih povojnih letih predvsem »politično oz. državno« politično obeležje, je že dalj časa odprt. Kajti doslej se njegova funkcija individualnega izvršilnega organa ne oblikuje več po volji ustave, temveč po volji samoupravne normative odločitve delovne organizacije. Začet proces bo najbrž šel v smeri zmanjšanja pristojnosti direktorja po zakonskih določilih, ki bodo nadomeščene s samoupravnimi delitvami dela v delovnih organizacijah. Ustavni amandma omogoča

tudi večjo delitev individualnih pristojnosti na več najodgovornejših posameznikov, kar je bilo v praksi že uveljavljeno.

Ker so individualni izvršilni organi lahko le najodgovornejši posamezniki v delovni organizaciji (to je tudi logična kadrovska rešitev), je njihova strokovna (delovna) odgovornost avtomatično združena z njihovo samoupravno izvršilno odgovornostjo. Gre torej za celovito samoupravno odgovornost, ki jo glede na naravo in vsebino funkcije določenega izvršilnega organa določa statut delovne organizacije. Vsa dosedaj obravnavana ustavna določila, ki razširjajo osnovo samoupravnih normativnih pristojnosti delovnih organizacij in zadevajo vse nivoje združenega dela, imajo za cilj samoupravljanje čim bolj približati delovnemu človeku, ne pa obratno.

S tem sestavkom sem podal le nekaj misli, ki jih poraja praksa. Bolj konkretno pa se bomo seznanili s spremembami samoupravnih dokumentov, ko bo končno posvetovanje o realizaciji določil XV amandmaja v občini. To posvetovanje bo sta sklicala ObSS in DU Domžale.

M. Deisinger

Težka, a pravilna odločitev

Krajevna skupnost Domžale je imela 26. januarja posebno sejo, na kateri je bilo obravnavano samo šolstvo in otroško varstvo. Poleg članov sveta KS Domžale, so seji prisostvovali tudi občinski odborniki, stanujoči na območju skupnosti.

Ker se samoprispevek za izgradnjo šolske mreže, ki je bil izglasovan na referendumu, že vplačuje, je jasno, da si morajo vsi, ki so za to odgovorni prizadevati, da bo program, ki je bil ob razpisu objavljen, tudi do roka izvršen, tako kakor je na tej seji pojasnil tov. Habjan Franc. Če pa hočemo, da bo izvršen pa moramo biti pri določanju prioritete reda izgradnje šol, kar velja prav posebno za Krajevno skupnost Domžale, enotni, je poudaril tov. Habjan.

V Domžalah sta po programu predvideni dve šoli in sicer ena severno od zvezne ceste, to je med Kamniško Bistrico in Rojsko cesto, druga pa južno od te ceste, to je na kompleksu od Bistriške ceste proti Kircherju. Zagovornikov je med občani, kakor tudi med različnimi funkcijami organizacij za eno in drugo prioriteto gradnjo veliko. Eni trdijo, da je treba najprej zgraditi šolo južno od zvezne ceste z ozirom na število otrok in letni prirastek, drugi pa zopet dajejo prednost šoli na severni strani zvezne ceste z utemeljitvijo, ker bodo v to šolo hodili tudi otroci z Gornjega Vira in Količevega, tako da ima vsaka stran svoje upravičene argumente.

Dejstva pa so sledeča:

1. Nujnost izgradnje dveh novih šol v Domžalah je neizpodbitna, saj je stanje zaradi vedno večjega števila otrok v obeh domžalskih osemletkah nevzdržno. Prav tako tudi zgradbi sami zagovarjata več zahtevam otroškega pouka. Prva osemlet-

ka pa se še v temeljih pogreza, tako da zidovi pokajo in so vsako leto večje razpoke v nosilnih zidovih. Prav zato so se občani z glasovanjem odločili za samoprispevek za izgradnjo novih šol. Ni pa res bistveno važno, katera šola bo zgrajena prej, ali severna ali južna, kajti do leta 1975 morata biti po programu obe šoli gotovi.

2. Ker se gradbeni stroški iz leta v leto povečujejo, bi bilo zavlačevanje pričetka gradnje ene ali druge šole verjetno negospodarsko, saj bi z zbranimi sredstvi od samoprispevka in najetja kredita za ureditev šolske mreže v celotni občini Domžale, glede na podražitev mnogo manj napravili, kakor pa če bi začeli program takoj izvajati. Zato kasneje okoli prioritete ne bi smelo zavreti pričetka del.

3. Za šolo severno od zvezne ceste je pripravljena vsa dokumentacija, kakor tudi lokacija in za pričetek gradnje ni drugih zaprek, kakor ureditev odkupa zemljišča, na katerem bo stala šola.

4. Za šolo južno od zvezne ceste še ni izdelan idejni in glavni projekt, kakor tudi še ni programsko obdelano kakšna naj bo šola, kakšno naj ima kapaciteto glede na prirastek otrok na področju, ki bo v bodoče gravitiralo na to šolo (ti elaborati so v delu) in bi se z ozirom na vse to, če bi trmasto vztrajali na prioriteti za šolo južno od zvezne ceste, pričetek gradnje zavlekel. Ker pa sredstva dotekajo postopoma, obeh šol pa natančno ne moremo pričeti graditi, (kar bi bilo idealno, če bi bile take finančne možnosti) je prav, da damo prioriteto gradnji šole severno od zvezne ceste.

5. Odločilnega pomena pa je tudi dejstvo, da bo nova osnovna šola severno od zvezne ceste omogočila otrokom s Količeve-

ga in Gornjega Vira, ki sedaj hodijo v šolo Dob, krajšo in varnejšo pot do sodobne šole. Saj je doščka šola prav tako preobremenjena, otroci pa morajo na poti do šole večkrat prečkati zelo prometne ceste, kar ogroža njihovo varnost, poleg tega pa bo nova šola neprimerno bližje. Prav tako bo nova šola zelo razbremenila prvo osnovno šolo v Domžalah, saj bodo v novo šolo v Jaršah hodili tudi otroci iz Rodice in Jarš, ki sedaj hodijo v domžalsko šolo.

To so vsi argumenti, ki narekujejo, naj se najprej prične z gradnjo šole Sever I. seveda pa si moramo prizadevati, da se čimprej pripravi za tako imenovano južno šolo v Domžalah vsa potrebna dokumentacija, in da se tudi ta šola začne čimprej graditi, to se pravi vsaj v letu 1971.

Na podlagi vsega navedenega so se člani sveta Krajevne skupnosti Domžal, kakor tudi prisotni odborniki Sob Domžale s tega področja strinjali naj ima prioriteto šola Sever I. Istočasno pa so poudarili, da naj odbor za izgradnjo šol, ki ga je imenovala skupščina, čimprej pripravi vso dokumentacijo za južno šolo, severna pa naj se prične graditi takoj.

Na tej seji je bilo obravnavano tudi stanje otroškega varstva v Domžalah. Ugotovljeno je bilo, da je otroško varstvo v Domžalah v prav tako kritičnem položaju glede prostorov, kakor šolstvo. Otroški vrtec v Domžalah, sedaj v predvojni stanovanjski zgradbi na Savski cesti, katera še zdaleč ne ustreza, niti v sanitarnem, še manj pa v drugih pogledih, saj ne nudi pogojev za sodobno varstvo in vzgojo otrok, en oddelek pa je v novem stolpiču ob Kamniški cesti. Tudi ta prostor je le začasna rešitev. Za gradnjo novega, sodobnega in po kapaciteti

primerne otroškega vrtca v Domžalah je predvidena, oziroma določena lokacija ob Kidričevi cesti, ta lokacija ustreza saj je nekako v centru stanujočih družin, katere se vrtca poslužujejo, je pa tudi iz prometno varnostnih razlogov na primerem kraju.

Gradnja otroškega vrtca bo predvidoma v prvi etapi stala 180 milijonov S din. Ta sredstva bi se dobila polovico iz obveznih virov vplačila za otroško varstvo, za polovico pa bi najeli kredit pri republiški skupnosti otroškega varstva.

Z ozirom na nujnost izgradnje otroškega vrtca, je bila za izgradnjo in pripravo dokumentacije in načrtov imenovana s strani KS Domžale komisija v kateri so:

1. Slavko Matičič kot predsednik,
2. Janez Lenček, član,
3. Janez Koderman, član,
4. Tone Ravnikar, član,
5. Jože ing. Zevnik, član,
6. En član katerega imenuje vzgojno varstveni zavod Domžale,
7. Alfonz Pirc, tajnik KS Domžale.

Prva naloga te komisije je, da skupno s sekcijo za otroško varstvo pri Sob Domžale čimprej, oziroma vsaj do 1. maja 1970 pripravi idejni projekt, kajti če tega do prvega maja ne bomo imeli, ne moremo iti na natečaj za kredit v letu 1970 pač pa šele v letu 1971, kar pa se ne bi smelo zgoditi.

To so kratki povzetki sklepov seje Sveta krajevne skupnosti Domžale, na kateri je bil obravnavan razvoj šolstva in otroškega varstva v Domžalah in s katerim seznanjamo vse občane, ki stanujejo na teritoriju naše krajevne skupnosti.

A. Pirc

Kaj bi želel vedeti kot zavezanec prispevka na dohodek od kmetijske dejavnosti

Zavezanci prispevka na dohodek od kmetijstva prihajajo na davčno upravo Domžale po razna pojasnila, v zvezi z odmero akontacij za leto 1970, davčnih olajšav zaradi bolezni in smrti zavezanca in njihovih družinskih članov, davčnih potrdil itd.

Kot pomoč dajemo naslednja pojasnila:

1. Občinski odlok o prispevkih in davkih občanov občine Domžale, objavljen v Uradnem vestniku št. 2/69, velja v celoti tudi za leto 1970.

2. Davčna uprava Domžale je predpisala prvo akontacijo 1970 na dohodek od kmetijske dejavnosti v višini 25% od celokupnega predpisa iz leta 1969. Npr.: Skupna odmera prispevkov od kmet dejavnosti v letu 1969 je bila 2000 din.

odmerjena prva akontacija 1970 — 500,00.

V istem znesku bodo predpisane še druga in četrta akontacija, tretja pa bo izravnala razliko, tako da bo seštevek vseh štirih akontacij znesek odmerjenih prispevkov za leto 1970.

3. Vse prispevne davčne olajšave, določene v omenjenem odloku, se bodo upoštevale tudi v letošnjem letu. Zavezanci, ki imajo pravico do priznanja teh olajšav, bodo pravočasno obveščeni, da predložijo dokumente, podatke in listine, na osnovi katerih bo odmerni organ ugotovil upravičenost do olajšave prispevkov in davkov. Vloge v teh zadevah, ki jih bodo zavezanci vložili pred pozivom, ne bodo rešene predvidoma do 1. 8. 1970, ker do takrat tudi še ne bo izračunana in zaključena odmera za leto 1970.

Zavezanci, ki so imeli po 1. 1. 1970 stroške zaradi smrti in bolezni v družini in so oboleli ali umrli člani socialno zavarovani kot kmetijski proizvajalci, bodo imeli na osnovi vlog priznane olajšave po čl. 14 obč. odl., če so taki stroški znašali več kot 500,00 din letno. V taki prošnji naj navedejo priimek in ime obolele ali umrle osebe, sorodstveno razmerje do zavarovanca, trajanje bolezni, dan smrti in višino stroškov, ki naj bodo dokumentirani. Kot bolezenski stroški se priznajo: ambulantni pregledi, obisk na domu, stroški prevoza v zdravstveno ustanovo in nazaj, klinično zdravljenje, izdatki za zdravila in druge zdravstvene usluge. Prispevek se v primeru stroškov zaradi bolezni v družini zniža za znesek prispevka, ki bi se sorazmerno plačal od izdatkov take vrste.

Primer:
Zavezanec NN je imel stroške za zdravljenje sebe (ali svojega družinskega člana) skupaj din.

860,00 (ki so osnova za izračun olajšave)

Posestvo leži v tretji skupini (6. čl. odloka) in je obračunana proporcionalna 14% stopnja za odmero prispevkov od kmetijstva. V danem primeru bi bil zavezanec znižan prispevek od kmet. dejavnosti za 14% od vseh priznanih stroškov zdravljenja, kar znaša din 120,40. Zavezanci, ki so imeli izdatke za pogreb družinskih članov, naj v prošnji navedejo vse stroške pogreba, razen stroškov verskega obreda, sedmine, godbe, pevcev in podobno. Razumljivo, da davčni organ ne bo od zavezanca-upravičenca zahteval dokazil — računov za stroške prevoza na pokopališče nosačev, čuvaja, primernege števila sveč in podobno. Ostali stroški pogreba, ki jih opravijo društvene ali privatne delovne organizacije, pa morajo biti dokumentirani s priloženim dokazilom o plačilu takih uslug. Tudi v tem primeru se zniža prispevek za znesek prispevka, ki bi se sorazmerno plačal od izdatkov take vrste, vendar največ do višine zneska, ki ga za stroške pogreba prizna komunalni zavod za socialno zavarovanje.

Drugi primer:

Zavezanec NN je imel stroške pogreba za svojega družinskega člana skupaj din 2.000.—. Ima posestvo v prvi skupini in je stopnja za obdavčitev 48%. Po obračunu bi zavezanec bilo odpisano din 960,00, ker pa Kom. zav. za soc. zavarovanje povrne za stroške pogreba samo 920,00 din, bo zavezanec davčni organ priznal znižanje prispevka tudi samo za 920,00 dinarjev.

Zavezanci, ki imajo svoja posestva v IV. skupini in je njihov katastrski dohodek (davčna osnova), v nadaljnjem besedilu KD, nižji kot 2.000.— din. niso obremenjeni na dohodek od kmetijstva (čl. 10 obč. odl.). Zato tudi ne morejo uveljaviti pravice do znižanja. Kadar pa imajo taki zavezanci odmerjen prispevek na dohodek od posekanega lesa, se jim prispevna olajšava prizna od odmerjenega zneska prispevkov.

Občinski odlok o prispevkih in davkih občanov občine Domžale določa tudi olajšave zavezancem prispevka od kmetijstva, ki preživljajo več kot dva mladoletna otroka ali za delo nezmožna družinska člana in katerih osebni dohodek ne presega 1200,00 din letno na družinskega člana. Prispevek se zniža za tretjega otroka in za vsakega nadalje mladoletnega družinskega člana za 10%, otroka ali za delo nezmožnega vendar skupno znižanje prispevka ne sme znašati več kot 50%. Zavezancem, ki nimajo za delo zmožnih družinskih članov in pri katerih osebni dohodek vseh članov gospodinjstva ne presega 4.000.— din let-

no, se odmerjeni prispevek zniža za 50%.

V osebni dohodek se vštejejo dohodki zavezanca in vseh članov gospodinjstva, od katerih se odmerjajo prispevki oz. davki po letnih osnovah, ter dohodkov iz delovnega razmerja, pokojnin in invalidnin.

Za mladoletne otroke se po določilih navedenega občinskega odloka štejejo otroci do 15. leta starosti, ter vajenci in otroci na rednem šolanju, vendar največ do 24. leta starosti.

Za nezmožne za delo se štejejo ženske, stare nad 60 let in moški nad 65 let, ter druge odrasle osebe, glede katerih je nezmožnost za delo ugotovljena z odločbo pristojnega organa ali zdravniškim spričevalom javne zdravniške službe.

Zaradi lažjega in pravilnega razumevanja vseh navedenih olajšav, določenih s 14. čl. tega odloka navajam nekaj primerov:

a) Zavezanec NN ima zemljišče, I. skupine s KD 3.000.—. Sam je star 65 let, žena stara 60 let, nimata drugih družinskih članov in tudi nobenih dohodkov razen od kmetijstva. Odmerjeni prispevek od kmet. dejavnosti letno znaša din 1.440,00 in se v tem konkretnem primeru zniža za 50%, ter znaša 720,00 din.

b) Zavezanec NN ima posestvo v II. skupini s KD din 5.650,00. Stopnja obremenitve je 24% od KD. Sam je star 50 let, žena 45 let, oba zdrava, preživljata še mater, staro 75 let, tri otroke, od tega je prvi star 23 let, zaposlen kot ključavničar s povprečnim mesečnim dohodkom 880,00 din, hči 21 let redni

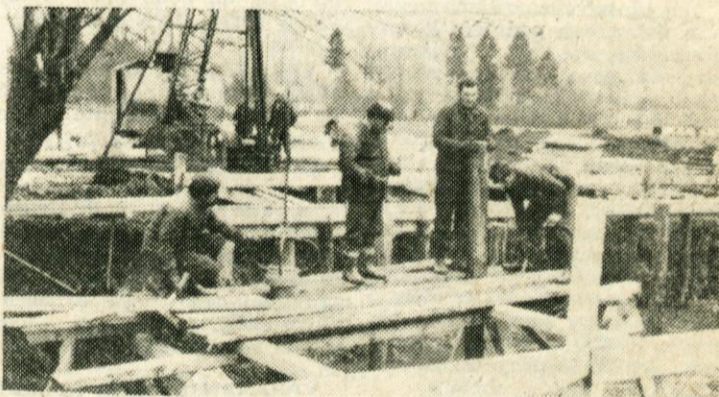
študent, tretji star 17 let, vajelec mizarstva. V tem primeru zavezancu ne more biti priznana prispevna olajšava, ker KD din 5.650,00 in dohodki zaposlenih družinskih članov daleč presegajo določeni znesek 1200.— letno na enega družinskega člana.

Toda v tem primeru, da bi zavezanec prvi otrok ne bil zaposlen, temveč bi bil tudi redni študent, pa zavezanecupripada prispevna olajšava za tretjega mladoletnega otroka 10% in za mater, ki je za delo nezmožna, tudi 10%. Prizna se torej znižanje skupaj 20% od odmerjenih prispevkov. V primeru, da isti zavezanec ne preživlja matere, temveč samo tri otroke, vse tri na rednem šolanju in učenju, se mu tudi prizna olajšava za enega, to je za tretjega otroka in sicer 10% od letnega odmerjenega prispevka.

Primerov kdaj ima zavezanec pravico do olajšave, bi se navedlo še več. Vse olajšave pa se priznajo praviloma le ob letni odmeri prispevka, lahko pa tudi pozneje, ko se ugotovijo okoliščine oz. ko to zavezanec posebej uveljavlja. Priznanje olajšave lahko zavezanec uveljavlja le do konca koledarskega leta, v katerem se prispevek odmerja. Izjemoma se olajšava prizna tudi zavezanec, ki je imel še zadnje dni v koledarskem letu bolniške ali pogrebne stroške za svoje družinske člane, vendar mora v takem primeru vložiti prošnjo takoj prve dni v naslednjem koledarskem letu.

V naslednjih številkah bomo objavili:

1. Prispevne davčne olajšave na dohodke od kmetijstva, ki se priznajo kmetom borcem NOV, po čl. 15 obč. odloka; in nekatere druga pojasnila.

Veliko vnemo, katero je podjetje Slovenija ceste pokazalo pri gradnji ceste od Krtine proti Moravčam, je prekinila zima, za katero so mnogi prerokovali, da bo dolga in huda. Tem prerokbam pa izvajalci niso dolgo verjeli. Ko je že v drugi polovici januarja sneg skopnel in živo srebro skoro ni več padlo pod ničlo, so se delavci opogumili in kljub nenavadnemu letnemu času obnovili delo. Pričeli so s pripravami za gradnjo mostu pri Krtini, kar jim bo spomlad pomagalo, da bodo z drugimi deli še bolj pohiteli. Prizadevnost graditeljev in pa sreča z vremenom nam zagotavljata, da bo cesta do roka, tj. do občinskega praznika, zagotovo v celoti zgrajena — v veliko zadovoljstvo vseh občanov, še posebno pa prebivalcev Moravske doline

Razgovor s kmeti tečajniki

Po končanem 30-urnem tečaju za kmetijske proizvajalce se je naš sodelavec pogovarjal z nekaterimi tečajniki in sicer z: Mušič Ivanom, Lovrom Jeretino in Francem Cerarjem o kvaliteti in programu seminarja in o potrebi nadaljnjega izobraževanja na področju kmetijstva ter o kmetijski politiki v občini.

VPRAŠANJE: Kako ocenjujete program tečaja in pobudo za izobraževanje na tem področju?

ODGOVOR: Program tečaja je bil skrbno pripravljen, predavatelji so nam skušali v razumljivi obliki podati programirano snov in nakazati nadaljnja prizadevanja za razvoj kmetijstva v naši občini. Vsi se strinjamo s tem, da bo potrebno v prihodnje temu izobraževanju posvetiti več pozornosti in s tem omogočiti, da bo prehod od ekstenzivnega k intenzivnemu delu na naših kmetijah čim hitrejši. Želeli bi, so poudarili tečajniki, da bi nas strokovnjaki med letom večkrat obiskali, da bi se na področnih sestankih pogovorili o praktičnem delu tiste dejavnosti, ki je bila teoretično podana na tem tečaju. Nujno pa bi bilo, da bi se ponovno sešli skupaj in izmenjali izkušnje, ki smo jih dobili pri našem delu med letom.

VPRAŠANJE: Kaj mislite o kooperaciji in o tem, da bi ustanovili nove kmetijske zadruge?

ODGOVOR: Smo za vsako obliko sodelovanja — kooperacije in sami čutimo potrebo, da bi morali imeti neko organizacijo, ki bi nas združevala, usmerjala in skušala reševati naše probleme.

Toda pri tem se odpira vrsta vprašanj, ki niso zanimiva samo za nas, ampak tudi za razvoj kmetijstva v občini.

Naj jih navedemo samo nekaj:

1. Odnosi na področju kooperacije morajo biti obojestransko, ne samo formalno, ampak tudi pravno urejeni, ker bi s tem odpadle mnoge zadeve, ki sedaj povzročajo »hudo kri« in negotovanje.

2. »Nove zadruge« nikakor ne bi smele biti samo organizacije, ki bi formalno združevale nas kmete, ampak morajo biti pravno tako urejene, kot gospodarske organizacije: zajamčena strokovnost, samouprava in pravno-materialna odgovornost pred družbo in programom razvoja kmetijstva v občini.

3. Odpira se tudi vprašanje »vzorčnih kmetij«, toda s tem v zvezi je tesno povezana komasacija ali arondacija zemljišč in vprašanje tistih, ki so zaposleni v industriji. Ti še vedno predstavljajo »polkmete« na tisti zemlji, ki je bila nekoč samo »kmečka« danes pa ni več, ker so njeni uživalci že zdavnaj postali industrijski delavci.

4. »Vzorčne kmetije« bi morale pokazati pot za nadaljnji in-

tenzivnejši razvoj kmetijstva v občini in to na osnovi čistih in perspektivnih programov razvoja na tem področju.

5. Nujno je čimprej rešiti vprašanje poklicnega izobraževanja na področju kmetijstva. Če bi to rešili, bi istočasno rešili tudi vprašanje nezaposlene mlade delovne sile, ki beži s podeželja, ker ne vidi perspektive in misli, da je tovarna edina rešitev, kar pa nikakor ni res. Razprave o uvedbi »kmetijskega pouka« v višjih razredih osnovne šole trajajo že predolgo, drugo vprašanje pa je, če bo ta pouk dosegel tudi svoj namen. Statistike nam kažejo, da mnogo šoloobveznih otrok ne dokonča osemletke in da ravno zaradi tega nastajajo mnogi družbeni problemi okrog zaposlovanja mladih. Če pa bi z ustreznimi predpisi rešili vprašanje po ustreznih kmetijskih poklicnih šolah, kjer bi mlad fant ali mlado dekle po uspešno končani šoli dobil tudi poklic »kmetovalca«, bi ti problemi lahko v veliki meri odpadli.

VPRAŠANJE: Sodobno kmetijstvo rabi tudi sodobne kmetijske stroje, ki pa marsikomu niso dostopni, ker so težave pri najemanju kreditov. Kaj vi mislite o tem?

ODGOVOR: Izenačiti bi morali pogoje za najemanje kreditov v naših denarnih zavodih. Vsak delavec, zaposlen v industriji, lahko dobi kredit, ker mu delovna organizacija da potrdilo o zaposlitvi. Mi »kmetije« pa čeprav imamo premoženje, ne moremo nastopiti pri denarnih zavodih kot enakopravni partnerji nasproti delavcem in obrtnikom. Mislimo, da je potrebno ta odnos spremeniti in tudi nam omogočiti, da pridemo do sodobnih strojev in s tem do tega, da bodo mladi ljudje videli perspektivo tudi v kmetijstvu.

VPRAŠANJE: Mnogokrat se slišijo pripombe na račun davčne politike, kaj mislite o tem vprašanju?

ODGOVOR: Dobro se zavedamo, da je obdavčitev prispevek k organiziranosti naše družbe in to na vseh področjih od šolstva do zdravstvenega varstva in življenjskega standarda. Pripravljene smo naše družbene obveznosti izpolnjevati, toda morda sistem ni vedno najboljši.

VPRAŠANJE: Kako to mislite?

ODGOVOR: Govorimo o »suhih in debelih mesecih«. Akontacije so po mesecih določene. Toda pri tem nas moti to, da nas prispevek (davek) pri celotnem proračunu predstavlja zelo majhen procent in še to, da moramo plačati v določenem roku ne glede na to, če si kaj »pridelal«.

VPRAŠANJE: In kaj predlagate?

Del udeležencev na tečaju za kmetijske proizvajalce, ki ga je organiziral Svet za kmetijstvo SOB Domžale in ki je pokazal, da bi bilo takih potrebnih še več

Obrat Kooperacija, Kmetijski inštitut in Svet za kmetijstvo pri SOB Domžale so organizirali 30 urni seminar, katerega se je udeležilo 44 zasebnih kmetijskih proizvajalcev iz naše občine. Na seminarju so bile obravnavane teme posvečene: živinoreji, vzreji mlade živine, travništvu, pridelovanju in siliranju krme ter odnosom med Kooperacijo in kooperanti.

ODGOVOR: Da bi ob začetku leta dobili odločbo in da bi poravnali naše družbene obveznosti takrat, ko smo »kaj pridelali«, ker bi s tem odpadli mnogi nepotrebni razgovori in tudi mnogo razburjenja pri tistih, ki

morajo po svoji uradni dolžnosti priti »rub't«.

Ponovno poudarjamo, da se zavedamo naše obveznosti do družbe, želimo pa načrtno kmetijsko politiko in realno reševanje vprašanj, ki so s tem v zvezi.

Osemenjevanje in prirodni pripust goved, v letu 1969

Veterinarski zvaod Domžale izvršuje osemenjevalno službo govedi na celotnem območju občine, kot je v občinskih odlokom predvideno. Poleg osemenjevalne službe pa je na območju občine še 13 plemenilnih krogov, kjer plemeni 13 plemenjskih bikov. To so predvsem težko dostopna, višje ležeča območja občine.

V letu 1969 je bilo prvič osemenjeno 2.106 goved. Ponovnih pa je bilo 555 osemenitev. (Dru-gič 358, tretjič 103.) Več kot trikrat je bilo osemenjenih 94 goved, pri katerih so bila ugotovljena manjša obolenja plodil.) Za eno oplojeno kravo je bilo v enem osemenjevalnem krogu porabljeno 1,20 doze semena, pri drugem osemenjevalnem krogu pa 1,28 doze semena. To je zadovoljiv indeks, ki kaže na kvaliteto dela, kakor tudi na kvaliteto semena. Delo osemenjevalcev od časa do časa kontrolira Veterinarski zavod Domžale, pa tudi kmetijski zavod Ljubljana. Povečana poraba semena ne povečuje stroškov obč. semenske službe, vpliva pa na večje stroške Kmetijskega zavoda Ljubljana, in na potne stroške. V interesu celotne osem. službe je vsekakor čim bolj ekonomično osemenjevanje, to pa bomo dosegli le, če bo pri govedih čim manj obolenja plodil. Taka obolenja pa nastajajo največkrat zaradi nestrokovno izvršenih porodov, kjer je nu-

dena nehygienična domača ali pa laična pomoč. Na zdravje vpliva tudi higiena hleva, čistotna ležišča, ter v zadostni meri dobra stelja, predvsem slama. Uporaba žaganja pri kravah ni priporočljiva, ker se žaganje prilepi na spolovila ter tako lahko povzroči razna vnetja plodil, pa tudi vimena. Zato priporočamo vsem rejcem plemenjskih goved, da imajo čiste hleve, svetle hleve, dovolj stelje in primerne odtoke za gnoj-nico. V takih higiensko urejenih hlevih bo tudi osemenjevanje, ali pa prirodni pripust bolj uspešen.

Osemenjevanje se opravlja neprekinjeno vse leto, razen na dan 1. januarja, 1. maja in 29. novembra. Zato je osemenjevalna služba organizirana tako, da živinorejci javljajo na Veterinarski zavod Domžale, telefon 72-372, potrebo za osemenitev krav. Potreba za osemenjevanje naj se prijavlja vsak dan od 7. do 10. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 8. do 9. ure, tako kakor je bilo v navadi tudi doslej. Za osemenjevanje krav — telic je bilo v letu 1969 obiskanih 735 vasi, osemenjevanje pa opravljeno pri 1.879 gospodarjih.

Za to delo prek vsega leta so bila odobrena sredstva iz proračuna občine in ne, kakor nekateri živinorejci pogrešno mislijo, da se osemenjevanje plačuje na račun iz kmetijstva.

Nekaj podatkov iz »programa zdrave pitne vode«

V preteklem letu se je delno izboljšal finančni položaj za pospešitev komunalne dejavnosti v občini in povečal tudi obseg sredstev. Skupščina občine Domžale je v letu 1968 sprejela »Program zdrave pitne vode« (v nadaljnem besedilu ga bomo imenovali »program«) in namenila v ta namen 324.800,00 din, v letu 1969 pa 53.595,00 din. Program je upošteval načelo solidarnosti pri izgradnji vodovodnih naprav. Ta solidarnost se nanaša na sodelovanje komunalnega podjetja in občanov z območja, koder se gradi kak komunalni objekt.

Prav tako je sedanja občinska skupščina na svoji oktoberski seji leta 1969 ob razpravi o preskrbi prebivalstva z zdravno pitno vodo v celoti potrdila načelo solidarnosti in sprejela v program še dodatna območja, ki so: novo nastali stanovanjski okolišči, ki so v bližini komunalno že urejenih centrov in naselje Rova.

Obravnavani »program« predvideva izgradnjo vodovodne mreže in drugih naprav v 22 naseljih. Realizacija programa pa kaže, da je od pričetka aprila leta 1968 do konca leta 1969 bila napeljana pitna voda v sledeča naselja: Prevoje, Imovica, Vrba, Zaboršt pri Domžalah, Prevale, Dragomelj, Pšata, Kratina, Češenik, Drtija z naselji: Straža, Selce, Vahtenberg, Gorica, Podbrdo, Češnjice in Blink, Gradišče pri Lukovici, Goričica pri Ihanu (del), in Bišče. Skupaj torej 13 naselij s sedmimi zaselki.

Na podlagi izvršenih del se je število potrošnikov vode iz vodovodnega omrežja povečalo za 2540. V ta namen je bilo potrebno položiti 24.272 km cevi, zgraditi 4 rezervoarje in dve črpalnici. Vrednost izvršenih del znaša 21.970.235,09 din.

Iz navedenih podatkov je razvidno, da je načelo solidarnosti v tem času obrodilo lepe sadove. Obogatitev »programa« s strani komunalne organizacije in občanov je imelo za posledico, da

Ponovno pripominjamo, da je osemenjevanje in prirodni pripust brezplačno. Poleg umetnega osemenjevanja imamo še 13 plemenitih krogov, v katerih plemeni 13 plemenskih bikov. Prirodno pripuščeno je bilo v letu 1969 958 krav in plemenic.

Z brezplačnim osemenjevanjem in prirodnim pripustom govedi se je dvignil interes za rejoy govedi. Z uvajanjem sivo rjavih bikov kakor tudi z uporabo najboljše kvalitetnega semena sivorjavih bikov se ugodno razvija proces pretapljanja pingavske pasme in uvaja čista sivo rjava pasma, kar je v korist celotnega gospodarstva občine, saj se ob istih stroških pridelava več mleka in mesa.

Gašperin dr. Franc

je od 32 km cevododa, kolikor ga je predvidenega v »programu« že 24 km izvršenega in da je od 3423 občanov že 2540 preskrbljenih s pitno vodo.

Za uresničitev celotnega »programa« pa bodo potrebni še dodatni naporji. Urediti bo treba predvsem območja med naselje-ma Kratina in Moravče, nadalje naselje Gorjuša, Krumperk in Brdo pri Ihanu. Po podatkih iz gradbene dokumentacije bo za izvršitev teh del potrebno 3.327.012,96 din, in sicer za: realizacijo programa med Kratino in Moravčami 2.316.800,00 din, za realizacijo programa Gorjušo—Krumperk 237.522,96 din, za realizacijo programa Brdo pri Ihanu — 501.400,00 din in za novo nastale stanovanjske okolišče 271.300,00 din. Da bomo kos vsem, tem nalogam je dolžnost vseh partnerjev v sistemu sofinanciranja, da vsak stori vse, kar je dolžan in kar more. Vsi dosedanji dosežki pri izvajanju »programa« so rezultat dela organov občinske skupščine in same skupščine, nadalje krajevnih skupnosti in nesebičnega dela posameznikov, kar se je prav posebno izkazalo pri realizaciji programa v naselju Gradišče pri Lukovici in Drtiji pri Moravčah. Uspehi niso majhni posebno ne če upoštevamo dejstvo, da je bilo omrežje zgrajeno z vsemi objekti, rezervoarji in črpalnicami. Ob intenzivnem skupnem delu, ob skupnem iskanju najboljših rešitev, ob kolektivnem seznanjanju s stanjem, problemih in nalogami bo lahko imel vsak občan naše občine v bližnji prihodnosti zagotovljeno preskrbo s pitno vodo iz dobro organiziranih vodovodov.

V kolikor bomo nadaljevali tako, kot smo začeli, potem ta čas resnično ni več daleč. Ze danes smo z vodovodnim omrežjem, v dolžini 167 km in drugimi potrebnimi napravami oziroma objekti v stanju oskrbovati 25.044 potrošnikov občanov z zdravno pitno vodo. Z dodatno realizacijo »programa« pa se bo število potrošnikov povečalo še za nadaljnjih 883. Tako bomo preskrbovali 82 odstotkov vseh občanov v občini. Ostalo pa bo še 76 zaselkov s skupno 5313 prebivalci, ki bodo morda prisiljeni počakati do leta 1975, da jim bo iz bližnjih studencev pri-tekla voda po ceveh v bivališča.

To je le nekaj bežnih podatkov, ki nam v prvi vrsti prikazu-jejo, da smo samoupravo delovnih ljudi v praksi izvedli in dosegli lepe uspehe. Obveznosti, ki so jih občani prevzemali pri izgradnji vseh teh naprav niso bile predpisane ali ukazane od zgoraj temveč je bil to dogovor njih samih. To zavzetnost pri občanih je še čutiti posebno na območjih, ki so v »programu« predvidena, da dobijo zdravno pitno vodo. Zato smo dolžni, da jim prisluhnemo. A. P.

Skupnost otroškega varstva - nova oblika financiranja vzgojno varstvenih ustanov v občini

Skupščina občine Domžale je na svoji zadnji seji potrdila predlog TIS (Temeljne izobraževalne skupnosti) Domžale, da se za področje naše občine ustanovi posebna skupnost otroškega varstva, ki bo imela na skrbi izgradnjo vzgojno varstvenih kapacitet, tj. novih vrtec in zagotavljanje sredstev za materialne in funkcionalne izdatke. S tem sklepom je bila zaključena več kot eno leto trajajoča akcija, da se otroško, tj. predšolsko varstvo izloči iz sestava temeljne izobraževalne skupnosti in dobi svoj lastni samoupravni organizem z lastnimi viri sredstev. Tako smo dobili v Domžalah dve samoupravni skupnosti na področju družbenih služb in to eno, ki bo skrbela za vzgojo in varstvo predšolskih in drugo, ki bo urejala problematiko osnovnega šolstva in skrbela za vzgojo in izobrazbo šoloobveznih otrok.

Zakon o skupnostih otroškega varstva in o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva je izšel že leta 1968 in ureja celotno problematiko tega področja za našo republiko. Določa stalne vire sredstev za večanje materialne osnove otroškega varstva, tj. za gradnjo vrtecev, igrišč, varstvenih ustanov in podobno, za funkcionalne izdatke te dejavnosti pa je morala še naprej skrbeti temeljna izobraževalna skupnost. Zagotavlja ji morala sredstva za osebne dohodke zaposlenih, za prehrano otrok in za tekoče ma-

terialne potrebe. Tako se je v praksi dogajalo in se marsikje tudi še sedaj dogaja, da kapacitete otroških varstvenih ustanov povečuje en organ s sredstvi, ki po sili zakona stalno in redno dotekajo na sklad za novogradnje, sredstva za vzdrževanje pa daje drugi organ iz virov, ki so mnogo manj stalni in mnogomanj vnaprej zagotovljeni, ker so odvisni od proračuna občine in njene proračunske politike.

Z ustanovitvijo skupnosti otroškega varstva bo celotno politiko na področju otroškega varstva vodil in usmerjal en sam organ. Ta bo mnogo lažje kot je bilo to doslej, lahko usklajeval možnosti in potrebe samostojno usmerjal sredstva zbrana v skladu in nadzoroval uporabo sredstev, ki bodo skupnosti zagotovljena v obliki udeležbe na celotno ustvarjenem dohodku občine Seveda pa je pri tem v prvi vrsti nujno, da bo ta del sredstev, ki bo namenjen pokrivanju funkcionalnih potreb otroškega varstva, določen po nekih objektivnih kriterijih, ne pa odvisen od vsakoletne tako spremenljive proračunske situacije. Da pa bo to izvedljivo, bo potrebno poiskati objektivna merila, ki bodo ovrednotila delo ustanov, ki spadajo v to skupnost ter občane in njihove predstavnike v občinski skupščini dobro seznaniti z nalogami te nove skupnosti, na tej osnovi pa tudi s potrebami, ki iz teh nalog izvirajo.

F.

Novice iz organizacije Rdečega križa

Občinski odbor Rdečega križa Domžale je zaradi pomanjkanja krvi, v mesecu decembru organiziral enodnevno izredno krvodajalsko akcijo, katere se je udeležilo 310 krvodajalcev iz gospodarskih organizacij in darovalo 92 litrov krvi.

Tako je bilo v letu 1969 prijavljenih 1550 krvodajalcev, ki so darovali 450 litrov krvi. Količinski plan smo v Domžalah presegle za 150 krvodajalcev.

Ob tej priložnosti se javno zahvaljujemo vsem krvodajalcem, ki so nam priskočili na pomoč in darovali kri tistim, ki se jo nujno potrebovali. Enako hvala vsem gospodarskim orga-

nizacijam in aktivistom Rdečega križa, ki so nam pri organizaciji nesebično pomagali.

Poleg tega smo po programu končali s tečajem domače negovalnika in 20-urnim tečajem prve pomoči za učence na Osnovni šoli »Venclja Perka« Domžale in na Osnovni šoli Radomlje, priprave pa so v teku za tečaje prve pomoči na osnovni šoli Mengeš, Homec Brdo in Moravče. V teku so 20 in 80-urni tečaji prve pomoči za člane Civilne zaščite, pripravljamo pa se že tudi za krvodajalsko akcijo v letu 1970, ki bo organizirana delno v aprilu in delno v juliju.

Občinski odbor RKS

Košarkarski klub Domžale bo priredil na predvečer Dneva žena, 7. marca ob 20. uri v Dvorani komunalnega centra Domžale

VELIKO ZABAVNO PRIREDITEV

s plesom in srečolovom.

Vabljeni!

Delo sklada za gradnjo šol

Od zadnjega poročila o zbiranju samoprispevka in delu upravnega odbora sklada za financiranje izgradnje šolske mreže so bile opravljene naslednje naloge:

Po krajevnih skupnostih je bil napravljen popis zaposlenih izven občine. Ta popis služi pri izterjavi samoprispevka od tistih, ki ga do sedaj še niso plačevali. Obenem pa je tudi podlaga za evidenco samoprispevka po krajevnih skupnostih.

Ljubljanski urbanistični zavod je po naročilu sklada izdelal programske študije glede lokacij oz. gradenj šol v Blagovici, Domžalah, Jaršah in v Mengšu. Pri tem delu so sodelovali pooblaščen člani sklada, ki so projektantom posredovali podatke in ostale informacije.

Trem projektivnim organizacijam je bila na podlagi programskih izhodišč, ki jih je sprejel upravni odbor sklada, oddana v izdelavo idejna skica nove šole v Jaršah. Te skice so že napravljene in bo posebna

komisija še v februarju na njihovi podlagi naročila izdelavo idejnega in glavnega projekta za to šolo.

Na upravnem odboru sklada je bil sprejet sklep, da se pri šolah gradijo telovadnice v izmeri 12 x 24 m ter so bili napravljeni prvi koraki, da dobimo enostavne in tipske projekte.

V upravni odbor sklada je bil namesto Ivana Mraka za šolski okoliš Radomlje imenovan Rajko Hafner, ravnatelj te šole in ton Kos, ravnatelj šole Brdo za šolski okoliš Brdo, ker se je dosedanji predstavnik Rajko Hafner preselil v Radomlje.

Občinska skupščina bo na svoji prvi naslednji seji obravnavala delo upravnega odbora, vrstni red gradenj ter sprejela politiko na tem področju za leto 1970.

Iz evidence vplačil od 1/5-1969 do 31/1-1970 je razvido da je stanje sredstev samoprispevka din 1.022.649,00

Prvo polletje je za nami

Rezultati dela na Osnovni šoli Radomlje v prvem polletju šolskega leta so zadovoljivi, kar kaže učni uspeh v posameznih razredih in na šoli kot celota. Učni uspeh v oddelkih od 1. do 4. razreda izkazuje, da je izdelalo skoraj 95% učencev. V oddelkih od 5. do 8. razreda pa 72% učencev. Skupaj je od 473 učencev na šoli bilo v vseh predmetih pozitivno ocenjenih 395 učencev ali več kot 83%. Pionirski odred Radomeljska četa, ki je v začetku šolskega leta razpisal tekmovanje med oddelki, je na proslavi slovenskega kulturnega praznika, ki sta jo pripravila Rija Preskar in Reza Merčun, podelil 2. a razredu plaketu za najboljši uspeh v svoji skupini, 6.a razredu pa predhodno zastavico.

V naporno delo učno-vzgojnega procesa so vsi člani učiteljskega zbora vložili ogromno truda, če pomislimo, da naša šola, kakor vse ostale v občini, niso sodobno opremljene z učili, niti nimamo specializiranih učilnic, razen zasilne delavnice za tehnični pouk. Omenim naj samo, da so tovarišice, ki poučujejo prve 4 razrede v glavnem morale izdelovati učne pripomočke same, kar velja zlasti za tiste, ki poučujejo oddelke 1. razreda.

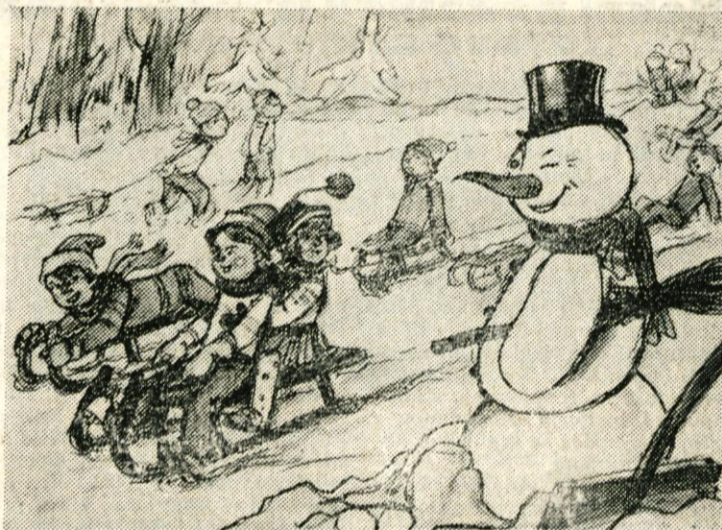
Na našem območju izhaja večina učencev iz družin, kjer sta oba roditelja zaposlena. Zato pade na šolo še večja odgovornost, česar se vsi tudi zavedamo. Potreba po nudenju dopolnilne moči pri učenju je velika in jo izvajamo v vseh oddelkih. Za učence, ki težje dojemajo

snov, imamo dopolnilni pouk v oddelkih od 4. razreda po pouku, za učence od 5. do 8. razreda pa popoldne tako, da učenci in učitelji, ki nudijo pomoč pridejo nazaj v šolo. Ta način je boljši, ker je učinek dopolnilnega dela z učenci po 6. učni uri, ko so učenci in učitelji že utrujeni, neprimerno manjši, kakor popoldne. Tako dopolnilno delo z učenci nam je omogočeno zato, ker je naš šolski okoliš strnjen in nimamo vozačev. V prvem polletju je bila dopolnilna pomoč nudena 167 učencem, opravljenih pa je bilo nad 300 ur dopolnilnega dela.

Razveseljivo je dejstvo, da se starši iz leta v leto bolj zanimajo za napredovanje svojih otrok. K govorilnim uram, ki jih imamo vsak prvi in drugi četrtek v mesecu ob 17. uri, prihaja vedno več staršev in kar je posebej razveseljivo, da je vedno več očetov. Obisk na govorilnih urah je povprečno 150 staršev.

Šola je poskrbela tudi za to, da je oživila tudi šola za starše. Pri tem nam vedno pomaga in organizira predavanja Delavska univerza Domžale, kateri smo šolniki in prav tako starši, ki radi prihajajo na predavanja, hvaležni in prosimo, da bi bilo sodelovanje tudi v naprej tako plodno. Od oktobra do konca prvega polletja smo imeli že 4 predavanja s povprečno udeležbo okrog 160 staršev. Na programu pa imamo še dve predavanji in sicer v februarju in marcu.

V veliko pomoč zaposlenim staršem je tudi podaljšano bivanje učencev v šoli. Zaenkrat imamo dva oddelka, enega za

Za konec prvega polletja šolskega dela so mnogi učenci naših osnovnih šol hoteli preživeti počitnice na smučanju in sankanju, pa tudi šole same so imele v načrtu obvezne smučarske tečaje za učence petih razredov. Zal je mila zima vse te načrte prekržala in na svoj račun so prišli le tisti, ki so sneg poiskali na Gorenjskem ali pa na Veliki planini

učence od 1. do 4. razreda, enega za učence od 5. do 8. razreda. Temeljna izobraževalna skupnost Domžale nam je zagotovila sredstva za vzgojiteljici in najnujnejše funkcionalne izdatke, prispevek staršev znaša samo 70 din, to je v glavnem za kosilo. Vendar je delo v oddelkih zelo težko, ker sta prenatrpana, saj je v vsakem po 29 učencev iz štirih oziroma treh razredov. Komentar o težavah, ki jih imata vzgojiteljici pri delu je mislim povsem odveč. Zavedamo se, da smo pred starši, ki so nam zaupali svoje otroke, odgovorni za uspešno delo varovancev v šoli, česar pa ne moremo jamčiti, ker se pri

takem številu in trojni oziroma četverni kombinaciji ne more ustvariti čudežev. Zato bo morala Temeljna izobraževalna skupnost zagotoviti sredstva še za dva vzgojitelja, da bomo oddelka delili.

Omenim naj še, da šolniki in starši pričakujemo skorajšnji pričetek gradnje nove telovadnice in dveh specialnih učilnic, kar bo prispevalo k posodobljenju pouka, kajti učni uspeh, kakršnega dosegamo pri nas, je dosegljiv z neprimerno več truda prosvetnih delavcev, kakor pa v večini ljubljanskih šol, ki so sodobno grajene in opremljene s sodobnimi učili.

Rajko Hafner

Z novimi načrti v leto 1970

Redkokdaj prodre v naše glasilo novica o delu in načrtih prebivalcev in organizacij iz Doba ter okoliških krajev. Vendar temu ni vzrok da se premalo ali nič ne dela, ampak preprosto v tem, da o našem delu sami premalo seznanjamo javnost.

Ne moremo namreč pozabiti, na živi in dela v Dobu skromen nogometni kolektiv, ki kljub pomankanju sredstev združuje v svojih vrstah mladino in lepo število članov, ki večina svojega prostega čas preživijo na nogometnem travniku. Tu vadijo, krepijo svoje telo, utrujejo tovarštvu in se pripravljajo na tekmovanja. Konkurenca, v kateri so se v pretekli tekmovalni sezoni znašli ni lahka ter terja od njih načrtno vadbo, požrtvovalno in kolektivno igro. Tega so se fantje zavedali in uspeh ni izostal. Skoraj da na tekmah ne vidimo več kreganja, brezglavega tekanja in igranja brez sistema, nasprotno, v mejah možnosti izvršujejo pred tekmo do-

govornje naloge. Nekaj preseñetljivo dobrih tekmovalnih rezultatov in solidna uvrstitev ob koncu jesenske sezone, je tem fantom zaslužena nagrada.

Pomembno pri nogometnem klubu se nam zdi tudi to, da so v mladinskih in članskih vrstah odprli vrata tudi igralcem iz okoliških krajev Čemšenika, Turnišč, Krtine, Zelodnika, Gorjuše in drugod. Tako se na nogometnem travniku podirajo stari vaški plotovi med vasmi, ki so bilj včasih jedro spora, prerokanj, zavistj in nesoglasij.

Letos bo potrebna pri delu še večja načrtnost, ki pa bo izvedljiva le ob dobrem strokovnem vodstvu. V letu, ko Dob praznuje svoj pomemben jubilej, bo tudi NK prispeval svoj delež z organizacijo brzoturnirja, z dobrimi tekmovalnimi rezultati, s povečanjem članstva in s krepitvijo tovarštva med svojimi člani.

Čeprav tudi druge krajevne organizacije uspešno delujejo, je

bil predvsem viden napredek pri gasilskem društvu. Gasilci so uspeli v svojem društvu organizirati desetino mlajših in desetino starejših pionirjev, mladincev in desetino članov. S pogostimi vajami so pridobili dovoljenja za uspešno gašenje požarov in za razne nastope in tekmovanja. Najpomembnejši uspeh so prav gotovo dosegli starejši pionirji, ki so postali občinski prvaki, zasedli so drugo mesto na izbirnem tekmovanju v Ljubljani in se solidno uvrstili tudi na republiškem gasilskem tekmovanju v Laškem.

Vendar je bila v preteklem letu skoraj vsa dejavnost društva usmerjena na gradnjo doma, kjer bodo potrebne prostore našli ne samo gasilci, ampak tudi druge krajevne organizacije in društva. Lepo število prostovoljnih delovnih ur, brezplačnih prevozov in materiala je bilo potrebno, da je dom v surovem stanju končan. Veliko je članov, ki so bili skoraj vsak dan na gradbišču in ti so drugim lahko za zgled, kajti za dokončno zgraditev bo potrebno še veliko truda in tudi denarja.

Seveda pa gradnja brez pomoči vaščanov, Gasilskega sklada, Krajevne skupnosti in podjetij ne bi bila mogoča, zato se vsem skupaj na tem mestu iskreno zahvaljujemo ter jih prosimo, da tudi v bodoče ne odrečejo pomoči.

Gasilci se tudi pripravljajo na proslavo 750 letnice Doba, saj bodo v istem letu praznovali tudi 80-letnico svojega obstoja. Ta dva jubileja nameravajo praznovati na najbolj svečan način in upajmo, da bo prva slavnostna seja že v prenovljenem domu.

Ko začenjamo novo leto, leto v katerem bo kraj Dob praznoval svojo visoko letnico, leto, v katerem bodo tudi gasilci praznovali svojo 80-letnico, smo polni načrtov.

Zeleli bi, da se čimpreje znebimo stalne nadele — poplav, ki se ponavljajo ob vsakem nekoliko obilnejšem dežju. Tu ne gre samo za škodo, ki jo povzroča voda na njivah in travnikih ter s tem, da vdira v stanovanjske zgradbe in gospodarska poslopja. Gre tudi za to, da z rešitvijo vodnega režima na pod-

ročju Rače in Radomlje usposobimo zemljišče za obdelavo in za gradbene parcele. Zato pozdravljamo razpravo in sklepe občinske skupščine, ki so bili v tej zvezi sprejeti.

Pokopališče, ki služi vsej krajevni skupnosti Vir—Dob, predstavlja prav tako problem, ki ga bo treba čimprej rešiti. In prav tu nam dela voda nenehne težave. Na starem pokopališču ni več prostora in bo nujno treba najti lokacijo ter tudi sredstva za to. Pri krajevni skupnosti obstaja že odbor za pokopališče, ki pa je naletel v lanskem letu na take težave, da jih sam ni mogel rešiti. Zato bo pri tem potrebno sodelovanje in pomoč vaščanov, krajevne skupnosti in občinske skupščine.

Krajevna skupnost je sprejela v svoj proračun tudi dela v zvezi z asfaltiranjem ceste od ocepa na glavni cesti proti Krumperku. To bo vsekakor pomenilo veliko za občane tega področja, saj se bodo znebili nadležnega prahu, neprijetne ter nevarne kotanjaste ceste. Prepričani smo, da bodo vaščani pri teh delih pomagali po svojih najboljših močeh.

Ze na lanskoletnem zboru volilcev je bil soglasno sprejet predlog, da je treba prirediti s pripravami za gradnjo poslovne stavbe, kjer naj bi našli svoje prostore trgovina, bife, pošta, krajevne organizacije in kjer naj bi bilo tudi nekaj stanovanj za učitelje. Prošnja za dodelitev lokacije je bila vložena vendar so nastale težave zaradi trase nove hitre ceste. Prav tako smo se že pogovarjali s prizadetimi investitorji, ki so pokazali zanimanje in pripravljenost za tako gradnjo. Kljub težavam upamo, da se bo stvar v tem letu premaknila za mrtve točke in da bomo v eni izmed prihodnjih števil našega glasila lahko o tem napisali kaj več.

Se veliko imamo načrtov, vendar moramo pri reševanju vseh zadev upoštevati, da vsega ni mogoče rešiti naenkrat. Ob prizadevanju vaščanov in ob razumevanju krajevne skupnosti ter občinske skupščine pa bo mogoče postopoma uresničiti večino nalog, ki smo si jih postavili. S. R.

njujo večjo produktivnost na delovnem mestu — torej investicijo v gospodarstvo.

Ob tem pa bi se seveda starši morali zavedati vseh teh dobrin in ne bi smeli na ta račun štediti s svojimi prispevki.

Se pred dobrim letom smo se na obiskih pri otrocih tudi v mengeškem vrtcu srečali z žalostnimi pogledi. Nič čudnega, saj jim je za igralnico, jedilnico in spalnico služila le ena skromno opremljena soba. Med tem pa je zrasel nov, sodobno opremljen objekt, ki pomeni za 80 predšolskih otrok drugi dom,

	din
načrti in zbiranje ponudb za opremo	3.587,50
oprema	192.386,78
priključitev električnega toka	16.226,05
odškodnina za stavbno zemljišče	26.041,53
prispevek za Skopje	8.168,95
stroški pri prevzemu	3.352,00
SKUPAJ	951.940,87

Sredstva so bila zagotovljena z zelo ugodnim posojilom doma-

Jedilnica v novem vrtcu v Mengšu je že polna zadovoljnih otrok

v katerem so našli vso toplino domačega okolja.

Od teh je 24 dojenčkov, 26 otrok od 2—4 let ter 30 otrok od štirih do sedmih let starosti.

Oddelek za dojenčke je prvi te vrste v domačinski občini.

Vrtec ima tri sodobno urejene sončne igralnice, dve spalnici za dojenčke, eno spalnico za malčke in nekoliko starejše otroke,

žalske podružnice KBH Ljubljana v višini 600 tisoč novih din in sredstvi, ki se zbirajo na posebnem računu po zakonu o financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji. Iz teh sredstev se bodo plačevali v prihodnjih letih tudi anuitete za najeto posojilo.

Toda nova ustanova v Mengšu že ni vključila v varstvo

kuhinjo, pralnico in garderobe. Končni obračun stroškov za to otroško varstveno ustanovo je naslednji:

	din
gradbena dela in zunanja ureditev	685.362,06
nadzor	15.600,00
načrti za zunanjo ureditev	1.216,00

vseh otrok, ki jih žele starši na tem območju vpisati v vrtec, saj je ostalo nerešenih več kot 20 prošenj.

V prihodnje bo potrebno graditi varstvene ustanove predvsem v tistih naseljih, ki primernih vrtcev sploh še nimajo.

J. Černe

Otroški vrtec v Mengšu poln

Vrtec v Mengšu pomeni nov korak pri izvajanju občinskega programa na področju otroškega varstva, ki je sestavni del splošnih prizadevanj za uspešen razvoj mlade generacije, novih družbenih odnosov in družbenega standarda delovnih ljudi. Pri tem nas mora voditi osnovno načelo, da je otroško varstvo predvsem vzgoja in izobraževanje v najnežnejših letih človekovega razvoja. V teh ustanovah se otrok prvič sreča z dejavnostmi, ki bistveno vplivajo na njegov kasnejši razvoj.

Oblikovanje mladega človeka terja od celotne družbe dolgotrajno, smotno ter skrbno strokovno delo. Vse te dobrine pa naj bi uživali tudi otroci, ki nimajo možnosti, da bi hodili v vrtec in to v popolnanski dodatni dejavnosti otroško-varstvene ustanove. Ob tem bi spoznavali lepoto materinega jezika, harmonijo barv in zvokov ter nešteto dejavnosti, pomembnih za njihov čustveni in umski razvoj. Urejeno otroško varstvo pomeni razbremenitev zaposlene žene in očeta in s tem

Domžalska gasilska zveza – sredi občnih zborov

V mesecu januarju so bili po vseh gasilskih društvih v občini Domžale redni občni zbori. Teh zborov so se udeležili tudi delegati občinske gasilske zveze in tako prišli v najtesnejši stik s temi društvi ter se do dobrega seznanili z njihovimi problemi.

Na splošno smo lahko zadovoljni z delom v društvih. So pa še nekatera, ki so tako po organizacijski, kot po operativni plati neaktivna. V mnogih društvih ne vodijo v redu administrativnih knjig. Silno pomanjkljive so zlasti matične knjige. Sedaj bodo društva dobila nove matične knjige in bo treba ukreniti vse, da bodo čimprej vneseni vsi potrebni podatki o članstvu. Prav zaradi takih pomanjkljivosti je prišlo že večkrat do neljubih pomot in nepotrebnih zamer ob izdajanju odlikovanj, priznanj itd. Kjer je več članov z istim priimki, je nujno navesti tudi očetovo ime.

Vodenje blagajniške knjige ni več tako enostavno, kot je bilo nekdanj. Povezano je z različnimi bančnimi predpisi, s katerimi se mora blagajnik seznaniti.

Prav bi bilo, da bi gasilska zveza tudi v tem letu organizirala krajši seminar za pravilno vodenje administrativnih knjig.

V organizaciji Gasilske zveze se prav sedaj vrši strojniški tečaj, katerega obiskuje lepo število tovarišev. Temu bo sledil podčastniški tečaj. Prav bi bilo, da bi bil odziv čimvečji.

Na iniciativo gasilske zveze so pisali učenci višjih razredov domžalskih šol šolske naloge s temo o gasilstvu. Dospelo je na zvezo kar 20 takih nalog. Posebna komisija je te naloge pregledala in ocenila ter predlagala vse naloge za nagrado. Del teh

škola gasilska zveza. Obdarovanci bodo brezplačno dobili knjige Prešernove družbe v letu 1970/71 in revijo Obzornik. Morda bi bilo umešno, da bi se ostale nagrade razdelile na rednem plenumu Zveze spomladi!

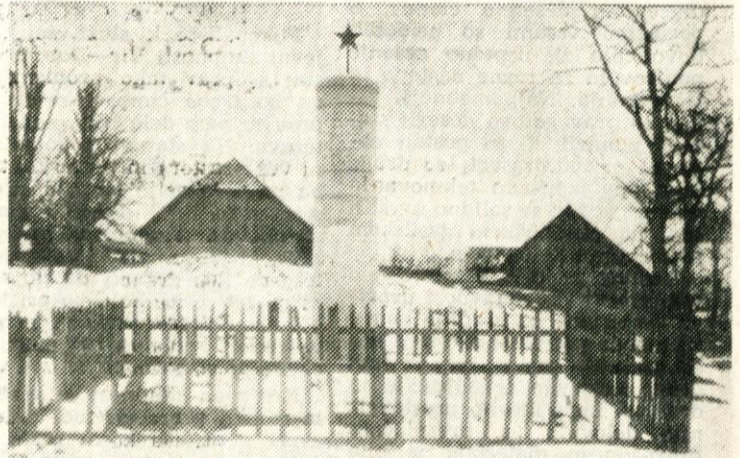
Kot gost sem se udeležil dveh rednih občnih zborov. Na občnem zboru PDG Rova me je presenetilo izredno veliko število navzočih članov. Društvo je pokazalo izredno aktivnost v preteklem letu. Poleg desetine so organizirali pionirsko z 11 člani, mladinsko z 9 člani. V delovni plan so vnesli nabavo nove motorke, izgradnjo vodnega bazena v Žičah, ureditev novih hidrantov za vodovod, nove cevi itd.

V finančnem planu pa so prikazali za leto 1970 43.900,00 din izdatkov in 44.000,00 din dohodkov. Zelimo, da bi ta plan v celoti uresničili.

Tudi PGD Radomlje vedno čvrsteje stopa v ospredje najboljših društev v domžalski GZ. Iz poročila poveljnika Jožkota Šraja je bilo razvidno obsežno delo, ki ga je opravilo društvo po operativni strani. Koliko milijonov so radomeljski gasilci prihranili Papirnici Količevo zaradi svoje hitre intervencije in koliko pri šestih drugih požarih, o tem je vse premalom napisanega. Ob svoji 40. obletnici obstoja je društvo nabavilo nov kombi, novo motorko itd. Da je dobro gospodarilo je razvidno iz blagajniškega poročila, ki izkazuje končni saldo 37.886,55 din. Všeč mi je bilo zlasti poročilo nadzornega odbora, ki je zajelo celotno delovanje društva.

Da je duša tega in gonila sila društva Jožko Šraj vedo ne samo domači člani, temveč tudi rovski gasilci in Zveza Domžale. N. Vodnik

Spomenik na grobišču na Brezovici pri Zlatem polju

Brezovica je dala skupaj z drugimi zlatopoljskimi vasmi visok krvni davek v narodnoosvobodilnem boju. Ze avgusta 1941 je bil osnovan odbor OF, v katerem so bili zastopniki vseh šestih zlatopoljskih vasi. Se bolj pa se je organizacija OF razmahnila v začetku 1942, ko je okrožni sekretar KPS Kamnik Nace Sterlekar-Joze organiziral v zlatopoljskih vaseh kar javne množične sestanke. Zaradi predanosti vaščanov OF je v zlatopoljskih vaseh našel Kamniški bataljon varno taborišče. Od tu je odhajal na sabotažne akcije in v zasede v Črni graben. 10. julija 1942 so se Kamniškem bataljonu pridružili vsi fantje in moške iz zlatopoljskih vasi ter odšli na akcijo na cesto od Krašnje do Lukovice, kjer so požgali vse telefonske drogove, podrli drevesa na cesto, drogove visoke napetosti pa minirali. Zaradi velike podpore prebivalstva zlatopoljskih vasi partizanski vojski so ji Nemci namenili usodo Korena, Hrastnika in Gradišča. Prvi poskus sredi junija, da bi prebivalstvo izselili, njihove domove pa požgali, je Kamniški bataljon uspešno preprečil. 2. avgusta 1942 pa je Nemcem z velikimi silami uspelo izvršiti peklenski načrt: požgali so Zlato polje, Brezovico, Malo Lašno, Podgoro, Obrše in Trnovče, prebivalstvo pa izselili, medtem ko je okrog 70 vaščanom uspelo oditi v partizane. Na Brezovici so pustili le eno hišo, v kateri so sredi avgusta 1942 ustanovili postojanko. Ko pa so jo Nemci konec oktobra za kratek čas zapustili, so partizani tudi to hišo zažgali. Leta 1943 in 1944 je v zlatopoljskih vaseh večkrat taborila tudi Šlandrova brigada, aktivisti OF pa so zgradili nekaj delavnic za partizanske enote. Pozimi 1944/45, v hudi ofenzivi okupatorja in domačih izdajalcev, pa je bilo v bližini zlatopoljskih vasi nekaj bunkerjev, v katerih so našli varno zavetje ranjenci. V tej ofenzivi je padla v bojih nad Črnim grabnom skupina neznanih borec. Tudi nanje nas spominja obeležje na Brezovici. Poudariti moramo, da je skoraj četrtina vseh prebivalcev zlatopoljskih vasi dala svoje življenje za svobodo.

dr. M. S.

Peški gasilci dobro gospodarijo

Konec januarja so imeli gasilci v Pečeh občni zbor.

Navada je pač takšna, da ob zaključku starega leta pogledamo, kakšne sadove in uspehe nam je prineslo.

Tovariš Ciril Jesenšek, ki že več let uspešno vodi društvo, je v svojem poročilu nanizal nekaj uspehov, ki smo jih dosegli gasilci v zadnjem času, posebno v minulem letu. Čeprav je društvo majhno, ima prek 50 članov, ki so pripravljene del svojega prostega časa porabiti za uspešno delo društva. Njim se je v zadnjem času, pridružilo še 11 pionirjev, ki jih je privabil zgled starejših. Marsikatero nedeljo so porabili za vaje, skrbeli, da so le v redu cevi, motorke in drugi pripomočki. Trud ni bil zaman.

V preteklem letu se je pokazal rdeči petelin na Tlačnici.

Vžgalo se je gospodarsko polsloje in pretjla je nevarnost vsemu zaselku. Gasilci so bili hitro na mestu, omejili požar in obvarovali vaščane najhujšega. Takrat je eden izmed gasilcev dejal: »Sedaj čutim zadoščenje, ker naš trud ni bil zaman.«

Društvo neprestano raste, postaja večje in iz leta v leto je boljše opremljeno: nov voz, dve motorki, nove cevi in letoš se je k temu pridružila še nova sirenca.

In kaj bodo počeli gasilci v bodoče? Pripravili so že prvi kapital. Čez štiri leta bodo proslavljali 40-letnico obstoja društva. »Imeli bomo nov gasilni avtomobil«, pravijo, »zavzeli se bomo, pa bo šlo – 40-letnico bomo dostojno proslavili!«

Verjemimo jim in zaželimo pri njihovem delu še mnogo uspeha. T. T.

Igra GO v Domžalah

En dan zimskih počitnic so nekateri pionirji in pionirke osnovne šole Venclja Perka namenili še malo znani miselni igri GO.

Zvezo z ljubljanskim GO društvom je prijazno posredoval ing. Drago Perger, ki je bil med prvimi pobudniki te igre v Sloveniji. Zbranim sta približala GO dva mojstra: dr. Lovro Sturm je zanimivo prikazal zgo-

dovino goja, mojster Pečenko pa je razložil osnovna pravila. Mladi so sledili izvajanjem z veliko pozornostjo, zlasti še, ko so lahko opazovali prikaz na demonstracijski igralni deski in na koncu še igro med mojstrom Pečenkom in ing. Pergerjem.

GO krožek na šoli bo gotovo vzgojil nove igralce in razširil igro tudi med našo mladino.

F. P.

Temeljna izobraževalna skupnost Domžale razpisuje delovno mesto računovodje s polnim del. časom. Pogoji: srednja izobrazba s prakso. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

S seje občinske skupščine meseca februarja

10. t. m. se je skupščina sestala na svoji osmi seji. Na njej so bili odborniki seznanjeni z oceno gospodarskih gibanj v letu 1969 in s predvidevanji gospodarskega razvoja v letu 1970. Predvidevanja za tekoče leto slone med drugim na predvidenih smernicah gospodarskega razvoja republike, na predvidevanjih gospodarskih organizacij ter gibanju gospodarstva v preteklem letu. V zvezi s tem je vodja občinske analitsko-planske službe, Anka Lah opozorila odbornike na osnovne pokazatelje gibanja gospodarstva v letu 1969. Ugotovljeno je, da je bil družbeni proizvod celotnega gospodarstva v letu 1969 v primerjavi z letom 1968 za 22 % višji.

Rast je bila hitra predvsem v družbenem sektorju, in to v industriji, medtem ko je na počasnejšo rast družbenega proizvoda zasebnega sektorja vplivalo predvsem kmetijstvo, ki ustvarja skoraj polovico družbenega proizvoda zasebnega sektorja. Družbeni proizvod v zasebnih obrti je po oceni večji za 11 %, izvoz se je povečal v primerjavi z letom 1968 za 26 %, število zaposlenih za 2 % in nominalni osebni dohodek za 21 %.

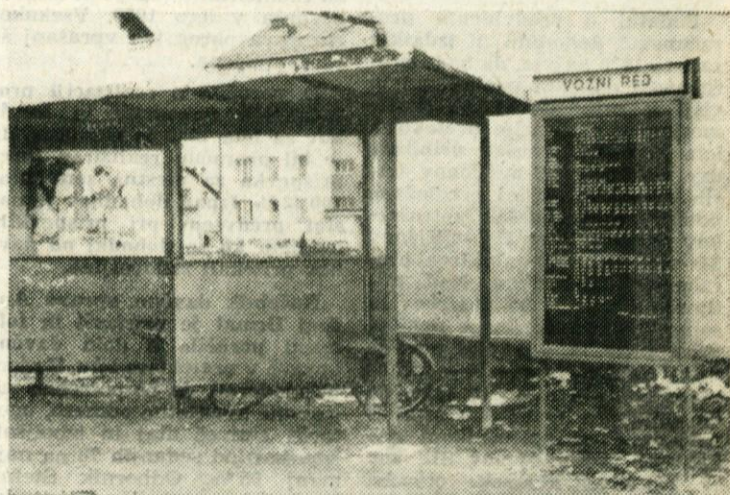
Na podlagi teh gibanj, predvidenih gospodarskih organizacij in z upoštevanjem predvidenega gospodarskega razvoja republike za leto 1970 se za občino Domžale predvideva, da bo rast gospodarstva v letu 1970 nekoliko počasnejša kot v preteklem letu, to pa zato, ker je že stopila v veljavno vrsto ukrepov, ki bodo vplivali na počasnejšo oziroma stabilnejšo rast gospodarstva. Tako so za leto 1970 predvideva porasli družbenega proizvoda za približno 8 % in nadaljnja zmerna rast števila zaposlenih kakor tudi osebnih dohodkov; prav tako se bo povečal fizični obseg proizvodnje predvidoma za 9 %, medtem ko se v industriji predvideva porast družbenega proizvoda za 4 % in sicer v družbenem kot zasebnem sektorju. V prvem predvideva povečanje predvsem Agrokombinat, in sicer na račun povečanja proizvodnje in Kmetijski poskusni center Jable, ki računa na povečanje stala za mlečne živine in delno preusmeritev na proizvodnjo plemenskih svinj. V zasebnem kmetijstvu se računa na povečanje živalske proizvodnje, ki naj bi se zagotovila predvsem na račun intenzivnejšega razvoja kooperacije, od česar je predvsem odvisen tudi celoten program pospeševanja kmetijstva za občino Domžale, ki poudarja predvsem potrebo po trdnih kooperacijskih pogodbah. Tudi novoustanovljeni sklad za pospeševanje kmetijstva bo vspešno deloval kmetje k moderni in specializirani proizvodnji. Gospodar-

stvo občine predvideva v letu 1970 tudi nadaljnji hitri porasli izvoza, in sicer za 23 %. Celotno gospodarstvo bo namenilo več sredstev za razširitev, rekonstrukcijo ter modernizacijo. Predvideva se, da bodo investicijske naložbe v letu 1970 znašale okoli štiri in pol milijarde starih dinarjev. Žal pa bodo te investicije preveč razdrobljene in ne bodo v tekočem letu in niti v naslednjih pokazale posebnega učinka in ne bodo bistveno vplivale na hitrejši razvoj gospodarstva. Svet za industrijo je v zvezi s tem precej razpravljal o investicijski usmeritvi gospodarstva kot celote in menil, da bi moralo celotno gospodarstvo težiti k združevanju sredstev in s tem prispevati k hitrejšemu razvoju industrije in gospodarstva kot celote. Tudi resolucija gospodarskega in družbenega razvoja priporoča več sodelovanja, predvsem pa združevanja in nadaljnega razvijanja raziskovalnih in razvojnih služb. Glede na predvidevanje resolucije v nadaljnjih pozitivnih premikih na področju komunalne dejavnosti je odbornika Janeza Kodermana zanimalo, kako bo z uresničevanjem postopne rekonstrukcije občinskih cest.

Albin Pavlin, predsednik sveta za komunalne zadeve je ugotovil, da je težko pričakovati bistveno izboljšanje, če bodo za to na razpolago le sredstva, ki naj bi jih zagotovil proračun. Novo komunalno podjetje računa namreč tudi na druge vire dohodkov, ki naj bi jih med drugim zagotovile tudi gospodarske organizacije. Vsekakor bo po mnenju predsedujočega slika jasnejša, ko bo pred skupščino proračun za leto 1970. Odbornika Antona Lebarja je zanimalo, v kakšni obliki se bo širila kooperacija. Predvsem se predvideva razširitev pri reji prašičev in tudi pri goveji živini, na kar pa bo vplivala po mnenju predsednika skupščine sklenitev pogodbe z zahodnim evropskim trgov. Dejansko je AE posvetil vprašanju kooperacije premalo pozornosti in je v glavnem ostalo le pri obljubah, ki jih je dajal AE ob ukinitvi KZ Lukovica. Tudi odbornik Feliks Grčar zahteva poživitev dela obrata AE kooperacija v Lukovici, nakar je Franc Stošički ugotovil, da so na tako stanje na tem področju v glavnem vplivale tržne cene, ki so globoko pod lastno ceno. Te stvari se sedaj popravljajo in organizacija bo v kratkem sprejela program o razširitvi kooperacije, o katerem bo govora tudi na zboru volivcev. Odbornik Albin Penič je ponovno načel vprašanje ugodnejših kreditov za kmetijske proizvajalce, medtem ko se je Leopold Aleš zavezal za morebitno ponovno

oživitev kmetijskih zadrug. Franc Kocjan je spomnil, da žele kmetje druge oblike kooperacije, tj. sodelovati v samoupravnem sistemu kot delavci v podjetju. Glede na obširno problematiko s tega področja je predsednik skupščine predlagal, naj bi bila na prihodnji seji skupščine glavna točka dnevnega reda poročilo sveta za kmetijstvo, medtem ko je Peter Guban opozoril na že sprejete sklepe skupščine v zvezi s tem. Po mnenju Feliksa Grčarja naj do tedaj tudi AE pripravijo poročilo o svojem delu in načrtih za prihodnje. Franc Habjan je predlagal, naj bi njihovo poročilo obsegalo podatke o delu organizacije od takrat, ko je AE prevzel posle kmetijske zadruge, ker je bilo takrat obljubljeno, da bo vse dejavnosti KZ opravljal AE. Stefan Horvat spomnil na bistveni prispevek obrtne dejavnosti, ki je na tretjem mestu po ustvarjenem družbenem bruto produktu v občini. Zato meni, da naj bi vsaj srednjeročni program razvoja gospodarstva, občine to in tudi ostala področja podrobno obravnavala, potem ko bi jih temeljito obdelali že posamezni sveti. Tudi odbornika Franca Mušiča je zanimalo, kako je z nadaljnjim razvojem te panoge glede na njeno pomembnost v občini. Po mnenju predsednika skupščine se ta panoga s pametno politiko skupščine že zdaj razvija. Predvsem velja to za proizvodno obrt, medtem ko je uslužnostna zaenkrat v slabšem položaju. Tudi v zvezi s tem se predvidevajo določene ugodnosti, ki naj bi zagotovile razvoj tudi te. Odbornik ing. Marjan Košir je kot član sveta za industrijo posvetil veliko pozornost

temu, kako naj bi gospodarske organizacije iskale in našle seve v učinkovitosti celotnega gospodarstva občine. V zvezi s tem je ena od nalog, ki jih je prevzel svet za industrijo tudi ta, da bo skušal proučiti stopnjo razvitosti v posameznih podjetjih in da bo s svojim stališčem skušal vplivati na korigiranje njihovih razvojnih programov. Sicer pa bo svet za industrijo za eno prihodnjih sej skupščine pripravil obsežnejše poročilo o svojega področja dela. Lovro Korenčan je med drugim ugotovil, da je doslej občina Domžale vsa razpoložljiva sredstva za investicije vlagala v gospodarstvo, dočim investiranja iz proračunskih sredstev v gospodarstvu ni bilo, čeprav bi se ta investicijska vlaganja hitro povrnila. Na pripombo odbornika Franca Jeretina, da je v materialu vse premalo podatkov o investicijah, je vodja občinske planske službe ugotovila, da je najmanj enkrat letno na seji skupščine posebna točka posvečena temu vprašanju. Vendar ugotavlja ponovno, da je osnovna pomanjkljivost teh investicij da so razdrobljene, medtem ko o zgrešenosti ni mogoče govoriti saj so vse manjšega obsega in se vlagajo predvsem v enostavno reprodukcijo. Predsednik skupščine je pozval k razpravi tudi odbornike iz delovnih organizacij, ki v svojih planih ne predvidevajo posebnega napredka oziroma rasti, čeprav bo po drugi strani treba najti rešitev vsaj za povečanje osebnih dohodkov, ki jih bo treba spriči stalnega naraščanja življenjskih stroškov še vedno povečati. Že za to vprašanje bo treba najti izhod in je zato nerazumljivo, da nekatere gospodarske organizacije niso predvidele nobene povečanja. Milan Jenčič je spomnil na to, da je svet za blagovni promet prek svojega odbora zbral vse potrebne podatke s področja turizma, za katerega

V Domžalah imamo dve avtobusni postajališči brez postaj. Postajališče v centru Domžal bo, upajmo, nekoč urejeno po načrtih, ki so bili sprejeti že pred časom, postajališče ob zvezni cesti pa sta postali za tisoče potnikov, ki jih vsak dan gledajo, dokaz naše zanikrnosti in slabega gospodarjenja. Poškodovane lope, razbita stekla, prah ob suhem in luže ob slabem vremenu, zadaj pa nikdar počiščeno smetišče in javno stranišče

pospeševanje bi se morala prav tako najti sredstva. Po mnenju Antona Repovža bi bilo tudi to področje treba zajeti v resoluciji, ter ga obravnavati kot gospodarsko panogo. Predsednik skupščine je nakazal nadaljnje možnosti za razvoj turizma v občini in tudi po mnenju odbornika Feliksa Grčarja naj bi se tudi v odročnejših krajih pospeševalo gostinstvo in trgovina, za kar pa je, po mnenju predsedujočega, predvsem potrebna iniciativa določenega kraja. Odbornik Rudolf Osolin je imel nekaj pripomb na sestavo dosedanjih analiz gospodarstva in povedal svoja stališča v zvezi s pripravljanim takega gradiva v prihodnje. Podpredsednik Jakob Cerne je menil, da je treba dopolniti resolucijo v tem smislu, da se v kratkih smernicah obdelajo vsa področja gospodarstva, kot je to že nakazala sama razprava. Pavel Šimenc je opozoril na pomanjkljivost v zvezi z navajanjem ožjih gradbenih okolišev v besedilu resolucije nakar je predsednik skupščine opozoril na smotrnejšo usmeritev gradnje v že obstoječe centre in na področja, ki so že obdelana v zazidalnih načrtih. Nato je spomnil še na novo investicijsko politiko ljubljanske kreditne banke in opozoril na večje sodelovanje in medsebojno pomoč gospodarskih organizacij tudi na tem področju. V občini sicer obstaja sklad skupnih rezerv gospodarskih organizacij, ki razpolaga s približno 150 milijoni SD, ki pa je bil v preteklem letu predvsem uporabljen za kritje izgube v podjetju »Melodija« in za nabavo dveh kamionov za novoustanovljeno komunalno podjetje. Po zaključni razpravi so odborniki sprejeli predloženo poročilo o gibanju gospodarstva v letu 1969, predvidevanja za leto 1970 ter resolucijo o gospodarskem in družbenem razvoju z upoštevanjem nakazanih pripomb in dopolnitev.

Podatki o predvidenih proračunskih dohodkih in izdatkih za leto 1970 kažejo, da bodo proračunski dohodki v tekočem letu višji za približno 11,5% v primerjavi z realizacijo preteklega leta in naj bi znašali približno dve milijardi 348 milijonov starih dinarjev. Doslej predložene potrebe proračunskih potrošnikov pa znašajo za 650 milijonov SD več, kot se predvideva proračunskih dohodkov. Nad milijardo dinarjev bo potrebovala samo TIS, pri čemer je upoštevano prav tako 11,5% povišanje; fiksnih obveznosti je nekaj manj kot 500 mio SD, tako da bo ostalo za razdelitev ostalim proračunskim potrošnikom nekaj nad 800 milijonov SD, kar je glede na dejanske potrebe dosti premalo. Maks Zajc je kot odbornik, predsednik sveta za vzgojo in izobraževanje ter član skupščine TIS predložil skupščini predlog sporazuma med SOB in TIS, po katerem naj bi se v tekočem letu financirala vzgoja in izobraževanje. Predlog sporazuma navaja 25 točk

ozlroma meril, na podlagi katerih naj bi bila določena udeležba TIS v občinskem proračunu za leto 1970, ki bi morala biti za okoli 170 mio SD višja od dosedanjih predvidevanj. Albin Penič je razmišljal o tem, od kod dobiti sredstva za nepokrite potrebe na podlagi predloženih meril, mimo tega, da je bila TIS v lanskem letu prikrajšana na dohodkih za okoli 42 mio SD. Po mnenju predsedujočega na tako visoko povečanje proračunskih dohodkov ne bo mogoče računati. Vsekakor zahteve TIS glede na dejansko stanje niso pretirane, vendar pa bo treba najti skupen jezik in razumevanje tudi za ostale potrebe. Tudi Lovro Korenčan se je zavzemal za to, da je treba prosvetnim delavcem zagotoviti sredstva v okviru maksimalnih možnosti, da bi končno od njih zahtevali tudi maksimalno kvaliteto pouka in razreševanje problematike pravega šolstva. Republiški poslanec Jernej Lenič je v daljši razpravi med drugim spomnil na podobno razpravo okoli sanacije šolstva tudi v republiški skupščini in ugotovil, da pomeni sanacija šolstva, ki naj bi bila izvedena v letu 1970, ekonomsko ovrednotenje vzgojno izobraževalnega dela in še posebej materialne oskrbe šol, za kar doslej ni bilo sredstev, ker so dosedanja komaj zadostala za tekoče potrebe in funkcionalne izdatke. Sanacija šolstva pomeni tudi stalno izboljševanje kadrovske strukture po šolah, ureditev prostorskih problemov šol, odpravo več izmen in obnovo šolskih prostorov ter novogradnje, kar pa se bo poskušalo urediti s samopriskepkom. Pojasnil je možnosti financiranja TIS v preteklem letu, primerjal ekonomsko vrednotenje dela prosvetnih delavcev v sosednih občinah in se ob zaključku razprave ponovno zavzel za predlagana merila, ki so osnova za predloženi sporazum za financiranje vzgoje in izobraževanja v letu 1970. Vsekakor razprava okrog teh vprašanj še ni zaključena.

Iz poročila o realizaciji proračunskih dohodkov in izdatkov za leto 1969 je razvidno, da je bil proračun realiziran (brez prispevka za mestna zemljišča) 100,32%. Izpad dohodkov je nastal predvsem pri prispevkih, medtem ko so dohodki od davkov pritekali zadovoljivo.

Načelnik davčne uprave Andrej Drmal je pristavil in tolmačil poročilo o delu davčne uprave v preteklem letu. V njem je poudaril, da bo potrebno zagotoviti kvalitetno odmero, ugotoviti čimveč utaj in izboljšati izterjavo od sedanjih 78 na najmanj 85%. Odbornik Stefan Horvat je opozoril na tisti del poročila, ki govori o finančni osamosvojitvi davčne uprave, kar bi bilo, po njegovem, iz družbeno političnih razlogov zgrešeno, kajti davčna uprava je sestavni del občinske uprave, zato jo je treba financirati enotno s tem, da se pri nagrajevanju

upoštevata težavnost dela. Rudolf Osolin je imel pripombe na postopek v primerih, ko se pri registraciji računov odtegne predlagatelju denar za pokritje neporavnanih obveznosti. Janez Koderman je opozoril na ugotovitve v poročilu glede zbiranja sredstev iz zasebnega sektorja obrti, od katerih je približno 20% namenjenih za zdravstveno in socialno zavarovanje kmetov. Zdi se mu, da v zvezi s tem pri organizaciji socialnega in zdravstvenega zavarovanja niso čisti računi, saj socialno zavarovanje doslej še ni imelo nobenih bremen glede pokojninskega zavarovanja obrtnikov, ker je bila šele z letošnjim letom dana možnost za prve upokojitve. Andreja Pangeršiča so zanimale bodoče naloge davčne uprave, med katerimi bi morala biti tudi stroga kontrola nad šušmarji in neprijavljeno delovno silo. Odbornik Jože Knep se je zanimal, kako je z režimom vodenja poslovnih knjig pri obrtnikih. Po pojasnilu načelnika davčne uprave se bo sistem knjig v letu 1971 popolnoma menjal, do tedaj pa bo ostal v veljavi dosedanj. Načelnik davčne uprave je odgovarjal tudi na ostala vprašanja odbornikov kakor tudi na vprašanje Pavla Peterka, kakšno je stanje v zvezi s svoječasnim pojavom o izseljevanju avtoprevoznikov in prijavljanje obrti v drugih občinah. Te zadeve so v tukajšnji občini razen treh ali štirih izjem razčiščene in uredne. Predsednik skupščine je menil, da bo s pametno politiko skupščine mogoče prispevati k nadaljnjem razvoju obrtništvu v občini, o katerem bo ponovno tekla razprava na eni prihodnjih sej skupščine. Menil je, da morajo KS odigrati večjo vlogo tudi v zvezi z odpisovanjem davčnih obveznosti, kar naj bi občutila tudi posamezna krajevna skupnost, ki bi ob takem primeru verjetno bolj realno pretresala vloge za davčne olajšave. Razpravo po tem vprašanju je sprožil odbornik Franček Mušič. Na podlagi pooblastila, ki ga je skupščina dala predsedstvu, da nastopa v imenu občine v postopku za združitve komunalnega podjetja Vodovod Domžale in Cestnega podjetja Domžale, je bil ustrezen postopek izveden in že tudi izdano soglasje skupščine za združitve, kar so odborniki soglasno vzeli na znanje.

Svet za komunalne zadeve in odbor za urbanizem sta predložila skupščini v potrditev svoje zaključke in pritožbe, ki so jih vložili posamezniki na zazidalni načrt Domžale-Sever I. Zaključke sta tolmačila Jože Zevnik in Albin Pavlin, predsednik sveta za komunalne zadeve, ki je med drugim predlagal, naj bi v bodoče pritožbe in predloge za nebištvene spremembe zazidalnih načrtov obravnaval in o njih določal svet za komunalne zadeve, po potrebi tudi s sodelovanjem krajevnih skupnosti. Odborniku Lovru Korenčanu se je zdel predlog umesten, medtem

ko se je Jože Knep zanimal za rešitev pritožb s področja KS Jarše ter opozoril na ostale probleme v zvezi s prezidavo na območju Domžale-Sever I. Na to je imel pripombe tudi odbornik Pavel Šimenc in Pavel Peterka, nakar je predsednik skupščine ponovno ugotovil, da bi marsikatera nevšečnost odpadla, če bi se stvari kompleksno urejale in oddajalo zemljišče, ko je stvar v vseh pogledih pravno in finančno dokončno urejena.

Z odlokom o odstotku sredstev, ki se izločajo iz sklada skupne porabe za subvencioniranje stanarine v letu 1970, ki ga je pripravil in pojasnil dipl. pravnik Stefan Pelcar, je za tekoče leto predvidena stopnja 1,25%, ki je nižja od lanske, ker se predvideva, da bodo sredstva, zbrana v okviru tega odstotka, došla za kritje obveznosti.

Poročilo iniciativnega odbora za ustanovitev samostojne skupnosti otroškega varstva je bila nadaljnja točka dnevnega reda. Pojasnil jo je predsednik Sob Jakob Cerne, ki je predsednik tega odbora. Orisal je dosedanje delo in prizadevanja iniciativnega odbora, naloge skupnosti otroškega varstva in pomen, nakar se je skupščina brez razprave odločila za predlog iniciativnega odbora, da se ustanovi samostojna skupnost otroškega varstva in da se sredstva za funkcionalne izdatke otroškega varstva vključijo v novoustanovljeno skupnost otroškega varstva.

Stefan Pelcar je nato seznanil odbornike s sklepom sveta zavoda TSUGS, da se izloči iz omenjenega zavoda tudi inštitut za usnjarstvo in priključi podjetju TOKO, s čimer so se odborniki prav tako brez razprave strinjali.

Pri obravnavi spremembe odloka o enotnem znesku in enotnem načinu prodaje svežega mesa se je odbornik Jože Knep zanimal, kako je z izvajanjem tega odloka in koliko sankcij je bilo že izvedenih za morebitno neupoštevanje. Pavel Peterka je pogršel obljubljeni shemo o delih in vrstah mesa, ki naj bi jo imela vsaka mesnica, medtem ko je Albin Penič ugotovil, da vse prodajalne mesa tudi nimajo izobešenega cenika. Nato je odbornik Anton Repovž, direktor podjetja Napredek ugotovil, da bi cenik obvezno morala imeti vsaka mesnica in ga po njegovem tudi imajo, pa čeprav se cene pogosto menjajo. Glede shem mesa ugotavlja, da bodo v kratkem dotiskane, nakar bodo takoj tudi nameščene v vseh prodajalnah.

Predsednik komisije za volitve in imenovanja, Stefan Horvat je nato seznanil odbornike s predlogi komisije v zvezi z razrešitvami in imenovanji. Skupščina jih je brez spremembe sprejela in izvolila za naslednjo dveletno mandatno do-

bo 72 sodnikov porotnikov občinskega sodišča Domžale.

Nadalje je bil sprejet predlog za imenovanje Bogdana Remica za načelnika oddelka za finance. Namesto Janeza Zibelnika je bil v skupščino TIS imenovan Julij Toter. Nadalje so bili za člane delavskega sveta podjetja Vodovod Domžale kot predstavniki družbene skupnosti imenovani: Martin Andrejka, Jože Otolani, Jaka Zanoškar, France Habjan in Jože Skofic. Na lastno željo je bil razrešen dolžnost članu sveta Muzeja Kamnik dr. Miro Striplovšek in namesto njega imenovan Miro Varšek, namesto umrlega člana pa je imenovan v to komisijo upokojenec Janez Potočnik.

Ciril Jesenšek je bil na lastno željo razrešen članstva v svetu za socialno varstvo in zdravstvo ter namesto njega imenovan Franc Pergar. V upravni odbor sklada za pospeševanje kmetijstva so bili imenovani: Franc Simon za predsednika, za člane pa: Franc Stošički, Franc Cerar, Jakob Ravnikar, Ivan Mušič, Lovro Jeretina in Franc Plahutnik. Ivan Mrak je bil razrešen dolžnost člana upravnega odbora sklada za izgradnjo šolske mreže in namesto njega imenovan Anton Kos. Nadalje je bil Ivan Mrak iz objektivnih razlogov razrešen tudi članstva v komisiji za volitve in imenovanja in namesto njega imenovan Franc Gabrovšek. Za pregled zaključnega računa davčnega knjigovodstva je skupščina imenovala komisijo v sestavi: Bogdan Remic, predsednik, člana: Vera Vodnik in Pepca Klavžar.

V nadaljevanju se je skupščina sprejela prečiščeno besedilo odloka o ustanovitvi sklada za urejanje mestnih zemljišč in statuta omenjenega sklada. Podpredsednik Sob Ivan Vidali in odbornik Stane Lužar sta imela konstruktivne predloge za dopolnitev in uskladitev predloženega odloka in statuta, ki jih je skupščina tudi sprejela. Prečiščeno besedilo je objavljeno v uradni prilogi, prav tako tudi odlok o višini stanarin na območju občine Domžale v letu 1970, ki določa, da se stanarine v letu 1970 ne morejo povečati nad znesek stanarine, ki je veljal za mesec december 1969.

O novi organizaciji in sistematizaciji upravnih organov občine je že tudi razpravljali in jo sprejel samoupravni organ občinske uprave in tudi svet za splošne zadeve občine. Predložila sta jo v potrditev občinski skupščini. V razpravi so mimo predsednika skupščine in namestnika tajnika Sob sodelovali še Stefan Horvat, Janez Cerar, Maks Jeran, Aleš Leopold, Franc Lipovšek, Franc Kenjar, Andrej Pangeršič in Lovro Korenčan, ki so imeli med drugim pripombe in vprašanja glede nekaterih delovnih mest, strokovne izobrazbe in delovnih izkušenj, predvsem pa so želeli, da se čimprej zasedejo delovna mesta po krajevnih pisarnah.

Predsednik skupščine je nato nakazal razloge, zaradi katerih naj bi se skupščina odločila, da se opravljanje strokovnih zadev s področja urbanističnega planiranja od Projektivnega biroja Kranj prenese na Ljubljanski investicijski zavod, s čimer so se odborniki tudi soglasno strinjali.

Pri vprašanih in predlogih so se odborniki dogovorili glede zborov volivcev, ki naj bi se opravili po razporedu, ki ga objavljamo na drugem mestu. Na predlog krajevne skupnosti Krtina, ki ga je posredoval odbornik Rudolf Osolnik je skupščina nato sklenila, da se poslopje opuščene šole na Trojici prenese v upravljanje KS Krtina. Prav tako je po predhodnem prijetju KS Domžale skupščina sklenila, da se mostna tehnična prenese na območje in v upravljanje KS Krtina, medtem ko naj bi glede prenosa sejmice oziroma organizacije sejma iz Domžal v Krtino odločil še svet za kmetijstvo, ki naj svoj predlog pripravi do prihodnje seje skupščine.

Pavel Peterka in Jože Lekan sta opozorila na rekonstrukcijo mostu v Biščah, ki je zaradi dotrajanosti zaprt za ves promet, medtem ko je prednik skupščine spomnil tudi na še ostale nujne gradnje mostov, za katero bi morale KS iskati še druge vire sredstev, ker v proračunu za vse ne bo denarja. Odbornik Franc Mušič je prosil za ureditev križišča v Trzinu, kjer naj bi se postavil znak za omejitev hitrosti ter označil prehod za pešce. Odbornik Janez Hribar je spomnil na sklep skupščine, da naj bo iniciativa občanov in prispevanje lastnih sredstev eno od meril, da bo tudi občina pomagala s svojimi sredstvi. Po mnenju predsednika skupščine je pohvalna iniciativa Ihancev, ki jo kažejo za ureditev električne napeljave, za ureditev ceste in mostov, zato meni, da bo dolžnost občine, da jim v okviru možnosti pomaga.

Franci Stošički ni prepričan, da združitev podjetja Vodovod in cestnega podjetja ne bo imela neugodnih posledic za področja, ki žele širiti vodovodno omrežje, nakar predsedujoči pojasni, da se bodo sredstva pri podjetju vodila strogo ločeno za ceste in za vodovod. Predsednik Ivan Vidali je spomnil na svoječasni sklep skupščine, naj bi odborniki pravočasno dobili dokumentirane odgovore bodisi ob zaključku seje skupščine ali na naslednji seji. Glede na to pričakuje odbornik Albin Penič odgovor na svoje vprašanje, kako je za gradnjo vodovoda na Vrhpolju pri Moravčah na prihodnji seji in prav tako Pavel Simenc na vprašanje, kako je z izdajo lokacijskih in gradbenih dovoljenj na območju Pristave v Mengšu, na katerem je skupščina gradnjo že odobrila. Na prihodnjem zboru volivcev na Prevojah bodo občani dobili odgovor na sklepe zadnjega zbora volivcev, medtem ko je pred-

stojnik občinske službe za komunalne zadeve vzel na znanje poročilo odbornika Iva Kralja glede odtočnega jaska v Ihanu. Predsednik skupščine je nato opozoril odbornike na nekatera pomembna vprašanja, ki jih je treba rešiti še pred dokončnim predlogom proračuna. Tako je pomembna odločitev republike, koliko bo prispevala h gradnji moravške ceste in kako bo uspel družbeni dogovor, ki se pripravljajo za financiranje nabave določenega materiala za potrebe vseljenske obrambe, za financiranje potreb na področju telesne kulture in za prispevek gospodarskih organizacij za financiranje moravške ceste v

skupne znesku vsaj 50 milijonov SD. Jože Pestotnik se je zanima, za gradnjo šole v Blagovici, nakar je Jakob Černe ugotovil, da bo program izgradnje šolske mreže in predlog za njegovo izvrševanje na dnevnem redu prihodnje seje občinske skupščine in bo tedaj mogoča tudi obširnejša razprava o tem vprašanju. Vsekakor pa je gradnja šole v Blagovici v programu, ki se bo tudi realiziral. Na vsak način bo nastalo veliko vprašanje sredstev za realizacijo programa izgradnje šol, saj bodo zbrana sredstva iz samoprispevka v petih letih zadoščala komaj za izgradnjo ene popolne osnovne šole.

ZROB - samostojna organizacija

V zapletenih mednarodnih razmerah in današnjem negotovem položaju v svetu je postajala Zveza rezervnih oficirjev in podoficirjev vse bolj pomembna. V okviru priprav celotnega prebivalstva na vsesplošno ljudsko obrambo pa so bile in so tudi njene naloge vse zahtevnejše in odgovornejše.

Organizacija ZROP je v svojem dosedanjem delovanju prešla razna obdobja. Prišlo je do premikov v strukturi članstva, vse bolj je naraščal procent vojske generacije rezervnih oficirjev in podoficirjev, katerih je danes že nad 60% celotnega rezervnega oficirskega kadra. Nastale pa so tudi bistvene spremembe v gledanjih na narodno obrambo. Na izkušnjah NOB se porajajo nova koncepta obrambne vojske, koncepta splošne ljudske obrambe. Te spremembe so bile vzrok, da je bila decembra lani na V. kongresu ZROP potrjena odločitev o odcepitvi te organizacije iz Zveze združenj borcev NOVJ in oblikovanju samostojne organizacije. Sprejet je bil tudi novi statut, določene naloge in sprejet novi naziv: Zveza rezervnih vojaških starešin.

Občinski iniciativni odbor ZRVS Domžale je imel svojo ustanovno skupščino 17. januarja. Poročilo o delu ZROP v pretečenem obdobju je podal predsednik iniciativnega odbora Milan Likar. Ugotovil je, da so bila teoretična predavanja za rezervni starešinski kader v zadnjem obdobju kvalitetnejša, članstvo je zanje pokazalo veliko zanimanje, skupno z vojaško garnizijo v Kranju je bil lani organiziran taktično tehnični zbor, izvedeno je bilo testiranje članstva, strelska ekipa ZROP je osvojila več prvih mest v tekmovanju gorenjskih občin, člani so se udeležili pohoda po partizanskih poteh, predavali mladini po šolah in opravili še številna druga dela in naloge. 62 članov je bilo napredovanih v višji čin, dva pa sta bila odlikovana.

V razpravi po referatu so se člani zavzemali predvsem za po-

globljeno strokovno izpopolnjevanje in pa za obujanje in utrjevanje tradicij NOB, posebno med mladino.

Ostale pomembne naloge združenja, sprejete na skupščini pa so naslednje:

— Krepitev splošno ljudsko obrambno sposobnost, za kar je potrebno nenehno strokovno izpopolnjevanje rezervnih starešinskih kadrov. Zveza rezervnih vojaških starešin prevzema pri tem na svoje rame splošni del teoretičnega pouka.

Milan Likar, predsednik ZRVS

— Povečati aktivnost članov ZRVS v ZKJ, SZDL in drugih družbeno-političnih organizacijah.

— Tesno sodelovati z Zvezo združenj borcev NOV pri prenašanju tradicij NOB na vojske generacije, posebno šolsko mladino.

— Okrepiti delo na idejno politični vzgoji članstva. Razvijati tradicije NOB, varovati dosežke revolucije ter razvijati in utrjevati družbeno-politično enotnost jugoslovanskih narodov.

Skupščina je potrdila kandidate za člane občinskega odbora ZRVS, izvoljene na krajevnih združenjih, novoizvoljeni odbor se je takoj po skupščini konstituiral, izvolil predsedstvo, nadzorni odbor in dve komisiji za posamezna področja dela, za prvega predsednika pa je iz svoje srede izvolil tovariša Milana Likarja.

Jože Otolani

Vest o nenadni smrti tehničnega vodje obrata Termit in delovnega družbeno-političnega delavca Jožeta Otolanija je boleče odjeknila po vsej moravški dolini. Umrl

je človek, ki je posvetil vse sile napredku in hitrejšemu razvoju celotne doline.

Pokojni se je rodil v vasi Podstran pri Moravčah, 27. III. 1927 v kmečko-delavski družini, kjer je bilo petero otrok. Osnovno šolo je obiskoval v Moravčah. Po končani šoli se je zaposlil kot delavec pri privatniku Tomcu v Moravčah. Čeprav mlad se je že leta 1943 vključil v partizane. Po končani vojni se je vrnil v domači kraj. Leta 1951 je prišel v obrat Peskokopi, ki je spadal tedaj pod Keramično-kemično industrijo Kamnik. Opravljal je delo kopača na eksploataciji kremenčevega peska. Želja po znanju in izobrazbi ga je peljala leta 1956 v nadzorniško-rudarsko šolo v Vraždin. Po končanem dveletnem šolanju se je vrnil in prevzel mesto nadzornika obrata Peskokopi. Nenehno je skrbel za razvoj podjetja. Od leta 1961 pa vse do svoje prerane smrti je bil tehnični vodja obrata Termit v Moravčah. V podjetju, zlasti pa med ljudmi v obratu v Moravčah je bil pokojni zelo priljubljen. Dolga leta je sodeloval v organih samoupravljanja, od leta 1968 dalje pa je bil predsednik delavskega sveta podjetja Termit.

Poleg svojega poklicnega dela je bil tudi zelo aktiven družbeno-politični delavec. Vedno je bil voljan in pripravljen sodelovati povsod. Bil je član šolskega odbora in sodeloval pri pripravah in gradnji nove šole. Aktivno je sodeloval pri gradnji Partizanskega doma, predvsem pa je njegova zasluga, da je v Moravčah odprt muzej NOB, prvi v naši občini.

Bil je dolga leta neumorni predsednik ZB NOB v Moravčah. Za vsakega borca

je našel čas in razumevanje in pomagal, kadar je bil kdorkoli pomoči potreben. Njegov lik predsednika bo za vedno ostal v spominu vseh borcev moravške doline.

Predvsem pa bo občutila izgubo pokojnika krajevna skupnost. Kot njen predsednik si je nenehno prizadeval za vsesplošni in hitrejši razvoj tako samih Moravčev kot vse moravške doline. Bil je neumoren pri snovanju in izvajanju načrtov. Njegova zasluga je, da so Moravčevce asfaltirane in da so v vrsti okoliških vasi pričeli gradnjo vodovodnega omrežja. Uresničitev tega načrta, žal ni dočakal. Ostal pa bo spomin nanj v sreču vseh, ki so z njegovo pomočjo in njegovim nesebičnim delom prišli do zdrave pitne vode.

Se posebno je bil delaven kot predsednik Sklada za izgradnjo ceste Moravčevce-Zelodnik. Bil je gonilna sila, ki je skrbel in delal, da so besede postala dejanja in da se je z gradnjo nove ceste res pričelo. S tem pa še ni bil zadovoljen. Poiskal je stik z našo vojsko in jih pridobil, da so prevzeli izgradnjo obvozne ceste v Moravčah. Poleg vsega tega pa je bil neumoren tudi pri delu v raznih svetih naše občinske skupščine.

Skratka, kot član ZK in SZDL je bil vsestransko aktiven in sodeloval povsod tam, kjer je lahko največ pomagal. Njegove delavnosti in sposobnosti ne bomo pogrešali samo v Moravčah in moravški dolini, temveč v vsej občini.

V moravški dolini sta ostala praznina in lep spomin na požrtvovalnega in delavca družbeno-političnega delavca-človeka.

M. Z.

Iks minus dva ...

Igor je pogledal skozi okno.

Po hladni zimski noči in nekaj centimetrov debeli plasti snega, ki je pokrival ceste, so se začeli delati ledeni kristali. Izza gričev se je prismejal jutranje sonce.

»No, končno bo danes lep dan,« si je mislil.

Odprl je radijski sprejemnik in ujel še zadnje napovedovalčeve besede temperatura — 3°C, nevarnost poledice!«

Skoraj preslišal je to opozorilo. Nešteto krat je že vozil po zasneženih cestah, pa še nikdar ni imel nevarnosti. Sploh pa, kaj bi razmišljal — staremu lisjaku za volanom se pa res ne more ničesar zgoditi. Ob osmih mora biti in sestanku — ura ga je že neusmiljeno priganjala.

Odhitel je v garažo, kjer ga je že čakal MAJOR, ki so se mu že poznala leta na obleki in obvalih. To Igorja ni motilo, da se ne bi vsedel vanj in odpeljal.

Cez nekaj trenutkov je že veselo brzel cilju nasproti. Na poledico še pomislil ni. Med potjo je dohitel znanca in ga povabil s seboj. Tako je bila vožnja prijjetnejša. Pogovarjala sta se o bližnjih praznikih, ki jih bosta preživela v planinah, kjer je baje dobra smuka.

Pogledal je na uro. — Se pet minut je manjkalo do osmih. Desna noga je postajala vse daljša in daljša.

Pripeljal je do mostu, ki ga je pokrivala ledena skorja. Prednja kolesa so zaplesala, krmilo je odpovedalo poslušnost, avto se je v hipu zasankal v levo, odbil od robnika v mostno ograjo in se še nekajkrat obrnil.

Nasproti je pripeljal tovarnjak. Premalo časa je bilo, da bi se ustavil, pa čeprav je vozil počasi in previdno. Zadel je razbitine in jih rinil še nekaj metrov pred seboj. Skrotovičena pločevina je postala grobnica dveh življenj. Se pred nekaj minutami zdrava, krepka fanta sta ostala za vselej negibna.

Je bila težka nesreča potrebna? Je vzrok nesreče res samo poledenela cesta? Je Igor res vse storil, da bi preprečil nesrečo ali jo vsaj omilil?

V prometnih predpisih bomo med drugim: »Voznik mora prilagoditi hitrost vožnje....«

Se je Igor ravnal po prometnih predpisih? Verjetno ne. Toda, če bi še enkrat živel, bi bil verjetno previdnejši. Tako pa je sedaj prepozno — vsaj zanj, ki ni prestal težke življenjske izkušnje. Morda se bomo z njo obogatili mi, ki smo danes še zdravi, pa čeprav jo bomo povzeli po pokojnem....

T. T.

Homška posebna osnovna šola in krajevna skupnost na Homcu

Posebna osnovna šola je pred petimi leti dobila svoje prostore v poslopju nekdanje šole na Homcu, učenci redne šole pa so bili prešolani v Radomlje. Od takrat pa vse do danes pa je imela šola neprestan tih boj z domačini, ki si še vedno lastijo to svojo nekdanjo šolo. Mi smo jo zgradili, naša je in nikogar ne bomo prosili, če smemo imeti v njej sestanke, zbere in razne druge prireditve, take so ves čas njihove pripombe! Tega jim do danes tudi ni nihče branil. Uprava šole je le prosila, naj vsak sestanek ali sejo nekaj dni prej javijo, in da plačajo za snaženje in luč. Šola je bila v letu 1964 znotraj adaptirana, učilnice pa zmanjšane in prilagojene delu v posebni šoli. Zato tudi večji sestanki po učilnicah niso bili več mogoči. Po učilnicah je bil položen polivinil in posledice odvrženih tlečih cigaret so vidne vsepovsod. Po takem sestanku ali seji se učilnice tudi do jutra niso mogle prezračiti. Pa kljub vsemu so se vršile seje in sestanki v šoli vsa ta leta, dokler so imeli porabniki vsaj kolikor toliko pravičen odnos do kolektiva šole. Zadnji mesec lanskega leta pa so nekateri skušali iti prek vseh dopustnih oblik sodelovanja in prišlo je do neljubega spora, ki je vso stvar

še bolj zaostрил. Tako vodstvo šole, kot celoten kolektiv je bil deležen nezasluzenih obsodb in neprijaznih besed. Ne bi radi naštevali in pogrevali vsega. Kakšna je strokovna izobrazba našega kolektiva, organizacijska sposobnost vodstva šole, rentabilnost šole itd. Smatramo, da niso poklicani člani KS Homec, da o tem razsojajo, temveč so zato drugi. Da je mladina na Homcu prva razumela težave naše šole in si s prostovoljnimi delom zgradila dve novi sobi v zadržnem domu je hvalevredno in tudi vzgled vsem starejšim. Ne s prerekanjem, z delom dokumentirajmo našo aktivnost in opravičujmo svoj obstoj!

Homška posebna šola je kot ustanova dobila sedaj medobčinski značaj in je last vseh občanov, tako domžalske kot kamniške občine. Da je bila pred toliko leti zgrajena s pomočjo Homčanov je res, vendar so jo gradili za svoje otroke. Le-ti pa sedaj obiskujejo šolo v Radomljah. Kaj če bi se še Rodomljani začeli trkati po prsih, da je šola samo njihova? Kolektiv in vodstvo šole želita, da bi bili s krajevnimi faktorji in domačini v bodoče ustvarjeni lepši in bolj tovariški odnosi ter tako sožitje, ki bo v korist vseh.

N. V.

Avtomobil »Katrca« - nagrada za varčevanje v KBH

Direktor domžalske podružnice Komunalne banke in hranilnice, tovariš Albin Klemenc izroča srečnemu varčevalcu Francu Stupici, ki je na zadnjem žrebanju KBH dobil prvi dobiček — avtomobil, pooblastilo, s katerim bo lahko vozilo prevzel v svojo last

Pred dnevi je bilo spet žrebanje za nagrade Kreditne banke in hranilnice Ljubljana za vse tiste vlagatelje, ki vlagajo denar na hranilne knjižice te denarne ustanove in svoje vloge vežejo vsaj na eno leto. Že pri prejšnjih žrebanjih (eno takih je bilo v Domžalah v hali) so nekateri izmed tistih, ki vlagajo svoje prihranke pri domžalski podružnici, prejeli lepe nagrade, nihče pa si ni mogel niti misliti, da bo kdaj tudi kakšna prva nagrada oz. prvi dobiček prišel v Domžale, posebno če pomislimo, da ima KBH Ljubljana v vseh svojih poslovalnicah na stotine vlagateljev in na milijarde hranilnih vlog, ki jih ji vlagatelji zaupajo v varstvo.

In vendar se je zgodilo!

Pri zadnjem žrebanju, ki je bilo v Mestni hranilnici ljubljanski, je enega glavnih dobičkov, avtomobil R-4, ki mu pravimo tudi KATRCA, dobil strojni ključavničar Franc STUPICA, zaposlen v TOSAMA na Viru.

Kakor mnogi drugi je tudi on že več let vlagal denar na hranilno knjižico in sicer zato, da bi si nekoč zgradil garažo in adaptiral hišo, ker pa je bil ta cilj še precej odmaknjen, je svojo vlogo vezal tako kot mnogi drugi, ki štedijo na daljšo dobo, denarja takoj ne rabijo, žele pa dobiti čim večje obresti. Niti na misel mu ni prišlo, da mu taka štednja, tj. vezava vlog na najmanj eno leto, omogoča tudi sodelovanje pri vseh žrebanjih, ki so vsake pol leta in pri katerih je vsakokrat preko 1000 lepih nagrad, med njimi vedno tudi nekaj avtomobilov. Zato je bilo njegovo presenečenje, ko ga je obiskal direktor domžalske podružnice KBH in mu povedal, da je čez noč postal lastnik novega avtomobila, tolikšno, da sprva niti verjeti ni mogel, posebno še, ker je to novico zvedel v šegavem predpustnem času. Šele ko je prevzel pismo

pooblastilo, da lahko na svoje ime avtomobil dvigne, se je zavedel, da to ni šala, ampak vesela novica, dogodek, o katerem je že dolgo sanjal, vendar tako, da je pri tem zbiral dinarje in jih vlagal, cilj pa je videl uresničljiv šele čez celi dve leti.

Sedaj pa je že srečni lastnik avtomobila, darila, ki ga je prejel zato, ker se je vse življenje zavedal, da le tisti nekaj ima, ki štedi. Da je bil in je še to njegov življenjski princip, dokazuje tudi to, da ima že hčerkica, stara komaj eno leto, tudi svojo hranilno knjižico, ki naj jo že v najzgodnejših letih navaja na to, da bo znala ceniti denar in da bo vedela, da je štednja edina pot do uresničenja želja in potreb.

Franc Stupica pa ni edini dobitnik iz Domžal pri zadnjem žrebanju. Izžrebani so bili še štirje drugi dobitki in sicer en plinski vžigalnik in tri stenske ure. Tudi dobitniki teh nagrad so bili ob sporočilu prijetno presenečeni. Vsem se je štednja pri KBH bogato obrestovala. Mi vsem srečnejšem iz srca čestitamo, lastniku avtomobila pa želimo srečno vožnjo!

Za ilustracijo, kako občani v naši občini varčujejo pri KBH, podružnici Domžale, pa naj navedemo nekaj podatkov:

Vseh varčevalcev, ki imajo hranilne knjižice v domžalski banki, je 14.359. Med njimi je 2399 takih, ki so svoje vloge vezali vsaj na enoletni odpovedni rok. Ti pridejo tudi v poštev pri vsakokratnem žrebanju. Naša podružnica je imela zadnjih 6494 žrebnih števil, kar pomeni, da je bilo tolikokrat po 200.000 S din vlog vezanih za eno leto.

Stanje hranilnih vlog na dan 31. 12. 1969 pa je bilo v domžalski podružnici naslednje:

	S din
Vlog na vpogled	1.170.331.500
Vezanih vlog	1.167.120.600
Stanov. varčevanje	305.107.900
Mladinsko varčev.	16.360.400

Vseh hranilnih vlog v domžalski podružnici KBH pa je 2 milijardi, 658 milijonov 920 tisoč stiri sto starih dinarjev.

Že samo te številke povedo, da imajo občani domžalske občine polno zaupanje v svoj denarni zavod in da se v vedno

večji meri zavedajo, da je najbolj varno, najbolj ekonomično in najbolj pametno naložen denar tisti, ki je vložen na hranilno knjižico Kreditne banke in hranilnice Ljubljana, podružnica Domžale.

F.

Albin Pavlin 50-letnik

Komaj si moremo misliti, da je Albin Pavlin izpolnil že 50 let, tako urnih nog je še in tako mladosten. Rodil se je namreč 1. februarja 1920 v Stebu št. 39, znani »Zmajdovi« hiši, ki je kulturni spomenik. In prav je, da ta gorenjska hiša ostane še naprej taka kakršna je, saj jo je celo pokojni prof. Jože Karlovšek upodobil na naslovni strani svoje knjige »Slovenski domovi«.

Pred vojno se je izučil za krznarja in končal obrtno šolo, po vojni ja je uspešno končal višjo upravno šolo.

Že z desetimi leti se je pričel ukvarjati s telovadbo in športom, zato ni čudno, da je športu še sedaj ves predan. Kot mlad fant se je rad tudi smučal in je na prvi šolski smučarski tekmi v Domžalah, ki jo je organiziral učitelj Milan Merhar zasedel 3. mesto, za kar je prejel tudi diplomu. Starejšim Domžalčanom je pa predvsem znan kot nenadomestljiv vratar pri nogometnem klubu »Disk«, saj je branil vrata tega moštva od leta 1934. pa vse do leta 1941.

V letu 1943 je odšel v partizane in bil vseskozi v Slandrovi brigadi. V bojih je bil tudi ranjen. Kot kapetan I. klase je bil demobiliziran leta 1947.

Že leta 1948 je postal občinski tajnik v Domžalah. V letih 1949—1952 je bil najprej poverjenik za trgovino, nato pa tajnik Okrajnega ljudskega odbora v Kamniku. Leta 1953 je zopet prišel za občinskega tajnika v Domžale in v tem svojstvu ostal eno leto, nato je bil pa do leta 1966 načelnik oddelka za gospodarstvo Skupščine občine Domžale. Leta 1966 je postal direktor podjetja »Vodovod Domžale«, kateremu se je prav pred kratkim priključilo Cestno podjetje Domžale. Združeno podjetje se sedaj imenuje Komunalno podjetje Domžale.

V času, ko je bil tajnik oz. načelnik, so Domžale in tudi drugi kraji v občini neverjetno spremenili svoje lice, kar je nedvomno tudi precejšnja jubilatova zasluga. V tem času je bil izdelan urbanistični program na njegovi osnovi pa je bila zgrajena prva kanalizacija in prvi vodovod v Domžalah, urejene so bile ceste, zgrajeni športni objekti kot kopališče, kegljišče, plošče za kotalkanje, Komunalni center v Domžalah, zgrajen je bil Partizanski dom v Moravčah, Vajeniška šola v Domžalah, šole v Ihanu, Češnjicah, preurejena druga osnovna šola v Domžalah in še in še...

Bil je tudi dolgoletni odbornik Turističnega društva Domžale in buffet pri bencinski črpalci bi brez njegove pomoči verjetno še danes ne stal. Ob življenjskem jubileju mu vsi Domžalčani iskreno čestitamo!

T. R.

Za nekatere je pust samo trikrat na leto

Menda ni prijetnejšega opravila v človeškem življenju, kot zganjati norčije. V tem hitrem tempu nam vsem godi, če smo vključeni v akcije, ki z resnostjo nimajo nobene zveze. Vprašanje pa je, kako je kdo sposoben zabavati sebe in druge. Nekateri počno dan za dnevom vsemože neumnosti v prepričanju, da svet strmi nad njihovo modrostjo in pravičnostjo. Drugi spet čutijo silno duševno zadovoljstvo, če izumijo šale, ki jih drugi bridko občutijo. Ti slednji običajno napredujejo in dobijo pohvale. Skratka: možnosti, da se človek sreča z neumnostjo in jo sam ustvarja, je vsepovsod dovolj.

Pust, kralj norčij in brezskrbnosti, je minil. Škoda. Osta-

lo je kup smeti, stanšane denarnice in spomini.

No, če omenjam denarnice, ni da bi jemali dobesedno, te so kot peščena ura. Če se zgoraj prazni, je spodaj polna. Toda, če je pust, kdo bo razmišljal o vsebini denarnic.

Rekli so, da je treba nekaj napisati o seriji maškarad, ki so bile v domžalski dvorani. Za koga le pisati, se vprašam? Saj je skoraj vsak pošten občan osebno sodeloval v tem prijetnem cirkusu, ki bi trajal kdo ve koliko časa, če bi muzikantom ne pošla sapa, katero so z veliko žlico razdajali svojim trobentam.

Vsi navzoči letošnjih domžalskih maškarad se bomo dolgo

Enkrat na leto, v tem presnetem pustnem času, se tudi »resni« ljudje pod masko lahko sprostijo in se pokažejo take, kakršni v resnici so. Veseli, tovariški in sproščeni. Tako je bilo tudi letos v domžalski hali

spominjali imenitnega razpoloženja in lepih maškar. Hopla, vsi se pa vsega res ne moremo spomniti. Pust je le samo trikrat na leto, vinčka pa je bilo dosti in tako dober je bil. Pa nobene zamere nikjer. Vsi enaki. Skuštrani, kravate počez, umetni nosovi in poštene oči. O kako s(m)o drug drugega gledali pošteno, ne da bi slutili, kakšne muke so prestajali organizatorji, da je vse steklo in teklo v zadovoljstvo obiskovalcev, ki naj bi bili vsi obrtniki, kar pa niso bili.

Širša javnost in verjetno tudi vsi obrtniki najbrž še ne vedo, kakšno funkcijo opravlja novo ustanovljena Obrtna nabavno-prodajna zadruga »Zora« v Domžalah, ki se je z vso resnostjo lotila organizacije ome-

njenih maškarad. Domžalski obrtniki že nekaj časa razmišljajo o uvedbi tradicionalnega elitnega obrtniškega plesa. Ta tudi bo, pozneje. Za preizkušnjo so izkoristili pust in uspeli so. V zagovor organizatorjev prejšnjih zabav v domžalski dvorani, katere so bile več ali manj skritizirane, moram reči, da so imeli obrtniki boljše pogoje. Ni jim šlo za dobiček, zato so več tvegali in najeli nad vse imeniten in drag plesni orkester, ki veliko doprinese k razpoloženju.

V imenu vseh, ki nam bodo pustni večeri v Domžalah ostali v prijetnem spominu, se zahvaljujem utrujenim organizatorjem z željo, da čimprej spet dobimo vabila za njihove prireditve.

A. Zajc

Iz kamniške gimnazije

Na kamniški gimnaziji je bilo ob zaključku polletja 221 učencev (lani 223), od tega samo dva ponavljalca. Iz kamniške občine jih je dve tretjini učencev, iz domžalske pa ena tretjina. Deklet je na gimnaziji 136, fantov pa 85. Vozačev iz avtobusi in kolesi je več kot tretjina. Od ocenjenih dijakov jih je izdelalo 158 ali 71 in pol procenta. Lani je bil rezultat 74 %, kar gre na račun prvih razredov. Lani sta bila namreč prva razreda najboljše na gimnaziji, letos pa med najslabšimi. Poraslo pa je število odličnih in prav dobrih dijakov. Od skupnega števila uspešnih dijakov jih je bilo 15 odličnih (lani 11), 51 prav dobrih (lani 47), 82 dobrih (lani 92) in 10 zadostnih (lani 16). Najboljša sta II. a in II. b razred, ki imata 80 % uspeh. Med nezadostnimi dijaki jih ima skoraj polovica samo eno slabo oceno, ki jo bodo ob večjem prizadevanju prav lahko popravili. Letos je manjši odstotek zamujenih ur šolskega pouka, srednja ocena

uspeha je enaka lanski in znaša 3,3.

Na gimnaziji se tudi letos težave s pomanjkanjem prostorov niso zmanjšale. Vsi razredi so do skrajnosti izkoriščeni in ves dan zasedeni. V tem je tudi vilika ovira, da se ne morejo bolj razmahniti krožki, ki lahko uspešno dopolnjujejo znanje učencev.

Učenci tretjih razredov gimnazije so ob polletnem odmoru opravili en teden dela v proizvodnji. Največ dijakov so sprejeli na delo tovarne Svillanit, Stol, Titan, Svit in podjetje Kamnik. Za smučarski tečaj na Veliki planini se je prijavilo 45 učencev, žal pa je moral tečaj zaradi pomanjkanja snega odpasti.

V novembru so bili roditeljski sestanki za vsak razred posebej. Starši so se udeležili sestankov v velikem številu. V drugi polovici februarja pa bo skupen roditeljski sestanek.

Zika

Ali jih poznamo?

Zivimo v dobi potujočega turizma. Cedalje več ljudi se lahko danes z lastnim vozilom zapelje v vsak predel naše zemlje, če le vaščani in njihove skupnosti skrbijo za dobro stanje cest. Vsak kraj ima svoje zanimivosti in posebnosti, izletniki pa ljubijo spremembo in vedno želijo videti kaj novega. Danes lahko spoznamo vse predele naše domovine in tudi kraji, ki so dozdaj veljali za odročne in živeli nekako ob strani velikega prometa, se pošasi vključujejo v mrežo izletniškega turizma.

Seveda si mora vsak kraj prizadevati, da postane čim bolj privlačen za tuje obiskovalce. Poudariti mora svoje posebnosti in zgodovinske umetnosti, opozoriti izletnike na znamenite ljudi, ki so se tu rodili, delovali in umrli. Izletniki se radi ustavljajo pred spomeniki, spominskimi ploščami ali drugimi obeležji, sprašujejo ljudi o zgodovini in pomembnosti kraja. Zanimajo jih stara poslopja, cerkve pa tudi pokopališča. Ne samo v mestih, ampak tudi na podeželju. Zato mora biti skrb

za pokopališča še posebej vključena v turistična in olepševalna prizadevanja, vsakega kraja. Predvsem pa naj nagrobni spomeniki opozorijo obiskovalce, kdo je pokojnik, ki je tu našel svoje poslednje domovanje.

V Svici so naši izletniki v manjšem kraju na nekaj hiši opazili spominsko ploščo z napisom, da je v njej znani pisatelj napisal svoj znameniti roman. Gotovo je lastnik hiše ponosen na to in njegov dom je zato slaven in znan. Pa tudi turistični vodič opozarja izletnike na to, kaj bodo videli spotoma v malem in neznanem kraju. Pri nas takih obeležij skoraj nikjer ni najti.

V naši stalni rubriki »Ali jih poznamo?« bomo skušali izkoptati iz pozabe nekatere naše občane, ki pač zaslužijo, da jih pozna tudi sedanja doba in jim prizna mesto v vrsti vseh tistih tihih in marljivih delavcev, ki so sodelovali pri gradnji našega kulturnega in gospodarskega napredka.

Z.

Tokrat: Anton Oliban iz Moravč

Pred dobrim letom so v Ravnah odkrili spominsko ploščo pesniku in buditelju koroških Slovencev Antonu Olibanu. Rodil se je 11. aprila 1824 v Moravčah v revni kmečki družini. Ljudsko šolo je obiskoval v Kamniku, gimnazijo v Ljubljani, bogoslovje pa v Celovcu. Tu ga je prevzelo borbeno rodoljubje in je bil skupaj s 17 drugimi bogoslovci izključen iz semenišča. Slovenski bogoslovci so namreč zahtevali večje upoštevanje slovenščine, slovenske časopise in predavatelje. Po enem letu protestov in ugovaranja proti krivični odločitvi so ga sprejeli nazaj. Služboval je po obmejnih župnijah na koro-

ški in štajerski strani in je še mlad umrl v Jezeru pri Ravnah 3. maja 1860. Že v gimnaziji je pesnikoval. V Novicah je 1845 pozival součence, da morajo pred tujimi klasiki predvsem »domači jezik gladko znati«.

Zanimivo je, da je Oliban pred natiskom slovnično popravil Prešernove poezije, vendar Prešeren njegovih popravkov ni upošteval. Oliban je svoje pesmi in prevode objavljal v Novicah in Drobntincah. Kot buditelj narodne zavesti ima brez dvoma velike zaslugе. V Moravčah bi skromen napis lahko hranil spomin na vnetega buditelja koroških Slovencev.

Z.

Po delu šport in razvedrilo

Sedme sindikalne športne igre so že v teku. Po izdelanem programu so bile prve predvidene zimske športne igre, ki jih pa skoraj ne bo mogoče organizirati zaradi pomanjkanja snega.

Prišlo pa se je že tudi tekmovanje v kegljanju 6 x 100 lučajev. Prijavljenih je 10 ekip, ki tekmujejo po liga sistemu. Tekmovanje je ekipno in posamezno, ter je zbudilo veliko zanimanje. Že po prvem kolu kaže, da bodo srečanja zanimiva in borbe ostre.

Rezultati po prvem kolu so naslednji:

TOSAMA 2077 keg (Vulkan 367 keg)
 HELIOS 2158 keg. (Podmilšek 390 kegljev)
 TOKO 2139 keg. (Zupanc 411 keg)
 HELIOS 2109 keg. (Podmilšek 328 kegljev)
 PAPIRNICA 2200 keg. (Vavpetič 399 kegljev)

INDUPLATI 2064 keg. (Andramako 413 kegljev)

INDUPLATI 2023 keg. (Andramako 384 kegljev)

TRAK 1539 keg. (Jenko 284 kegljev)
 AE IHAN 1805 keg. (Dragar 340 keg.
 AVTOSERVIS 1949 keg. (Zajc 397 kegljev)

UNIVERZALE 2016 keg. (Janežič 377 kegljev)

MLINOSTROJ 2063 keg. (Krajšek 361 kegljev)

Marca je na programu tekmovanje in streljanju in nameznem tenisu. Tekmovanje je ekipno in posamezno, prijave pa sprejemamo do 28. februarja na ObSS DOMŽALE.

Sindikati, ki še stojite ob strani in preišljujete, če je res potrebno za člane kolektiva po delu nekaj športa in razvedrila, odločite se in prijavite svoje ekipe in posameznike.

V. W.

Srečanje z republiškim prvakom 1969 v kategoriji 1100 ccm

V Sentvidu pri Lukovici živita brata Andrejka, ki sta aktivna člana AMD Lukovica. Njuna specialiteta je rally.

V treh letih nastopanja se lahko pohvalita z izrednimi uspehi, v letošnjem pa sta dosedanjim dodala še največjega. Osvojila sta naslov republiškega prvaka v kategoriji vozil 1100 ccm.

Pravzaprav sem se pogovarjal z Martinom, ki je tudi glavni organizator njihovih nastopov.

Prvič je nastopil na meddruštvenem rally tekmovalju sodobnih avtomobilov leta 1967, kje pa ni uspel zabeležiti kašnega boljšega rezultata. V naslednjem letu pa je na istem meddruštvenem rally tekmovalju LKI 1968 že zasedel I mesto, ki mu je bilo tudi vzpodbuda za nadaljnje nastopanje.

Velika osebna zmaga Martina je bila zabeležena na Rally Sutjeska 1968, kjer je izmed 250 tekmovalcev zasedel odlično VIII. mesto. Osebna preizkušnja pa zato, ker je dosegel na tej progi oziroma vožnji tudi I. mesto med najmlajšimi vozniki.

Istega leta na slovenskem rallyju 1968 je med nastopajočimi osvojil z bratom kot sovozačem IV. mesto, letos pa je na tem tekmovalju dosegel najvišje priznanje — slovensko priznanje — postal je republiški prvak.

Letošnja prva preizkušnja je bila na meddruštvenem rally tekmovalju sodobnih avtomobilov 1969, kjer je zasedel Martin II. mesto. Ko sem ga vprašal, zakaj tudi letos ni bil prvi in če je mogoče zopet avto kriv, se mi je nasmehnil in dejal: »Veš, večasih moraš imeti tudi malo sreče.«

In katera tekmovalja so mu prinesla republiško prvenstvo?

Zelo važno tekmovalje je bilo rally Primorska 1969, kjer je zasedel III. mesto. Naslov republiškega prvaka pa je osvojil na rallyju Loka 1969, kjer je zasedel v izredno dobri vožnji I. mesto, to je tudi njegovo najvišje priznanje dosedaj.

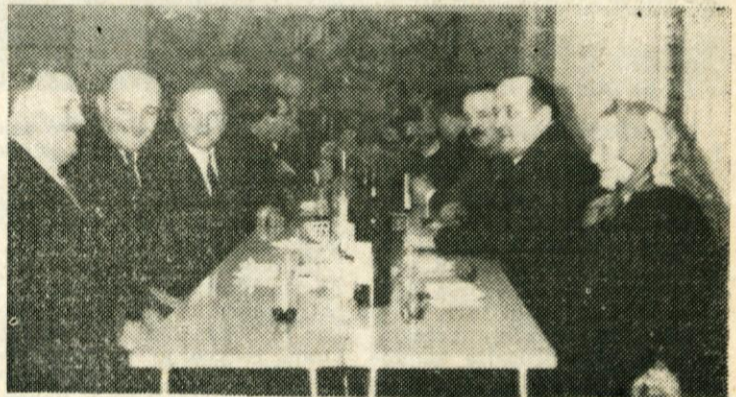
Martin pa ni miroval. Udeležil se je tudi mednarodnega nočnega rallyja v Avstriji, kjer je dosegel izmed 45 nastopajočih 22. mesto. Njegov zadnji letošnji nastop je bil rally Pohorje 1969, kjer je izmed 70 nastopajočih dosegel IV. mesto.

Ko sem ga vprašal, kaj bo delal pozimi, pa mi je rekel: »Veliko dela bom imel z organizacijo hokeja, kjer bom drsal za naš hokejski klub.« Martin je namreč tudi predsednik novoustanovljenega hokejskega kluba in bo moral svojo spretnost, ki jo ima za volanom, prenesti na ledeno ploskev.

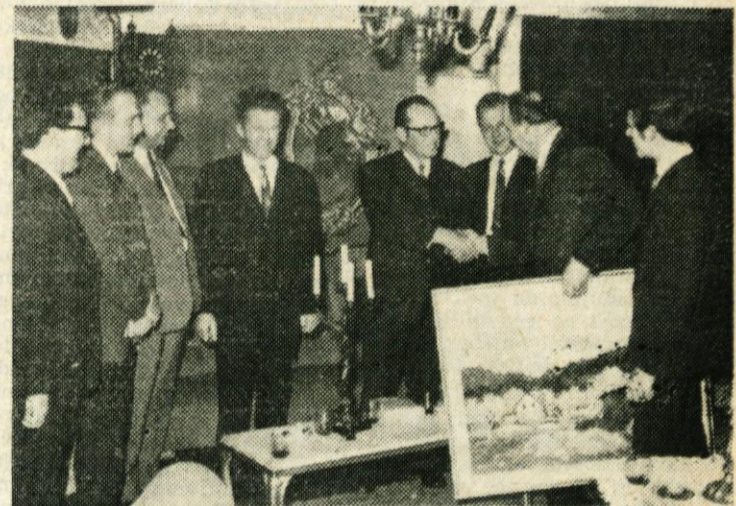
M. Delsingar

Otroci v vrtcu še vedno niso pozabili letošnjega Dedka mraza

Predsednik Skupščine občine Domžale, tovariš Albin Klemen je ob 28. obletnici JLA priredil sprejem za vse prvoborce in domžalske občine in jim izrazil priznanje in hvaležnost za velik prispevek, ki so ga dali v zgodovinskem obdobju naše revolucije za osvoboditev domovine in za njeno socialistično preobrazbo. Prav tako jim je dal priznanje za njihove napore v povojni graditvi in jih pozval, da tudi v sedanjih pogojih po svojih močeh pomagajo pri nadaljnji graditvi naše samoupravne socialistične družbe. Nagovoru je sledil tovariški sestanek, ki se je razvil v prijetno srečanje starih borcev in aktivistov iz leta 1941.

Občinske družbeno-politične organizacije so konec januarja v intimni slovesnosti v gostišču Kircher v Domžalah dale zasluženo priznanje za vse dosedanje uspešno delo dvema vidnima družbenima in političnima delavcema, bivšemu predsedniku skupščine občine Domžale, tovarišu Jožetu Pogačniku in bivšemu komandirju postaje Ljudske milice v Domžalah, tovarišu Francu Kalanu. V navzočnosti vseh predstavnikov občinskih organizacij jima je darila, umetniške slike, izračil predsednik konference SZDL, tovariš Ivo Sonc.

Smučarski delavci Kamnika, Mengša in Domžal so se združili

Na pobudo smučarskih delavcev društev Kamnika, Mengša in Domžal je bil že pred meseci v Kamniku ustanovljen »Področni zbor učiteljev, trenerjev, vadiateljev in sodnikov smučarstva« občin Kamnika in Domžal. Potreba po ustanovitvi se je kazala iz sezone v sezono bolj. Kajti v dosedanji razdrobljenosti že itak skromnega strokovnega kadra ter revnih finančnih sredstev ni bilo mogoče organizirati smučarskih tečajev na željeni kvalitetni ravni, še manj pa je bilo mogoče skrbeti za vzgojo tekmovalcev, ki bi društva lahko uspešno zastopali tudi na večjih tekmovaljih, z izjemo SK Kamnik, kateremu finančna sredstva dopuščajo korak tudi v to smer.

Posebna pomembnost področnega zbora je v organizaciji pouka začetniškega smučanja, ki je bilo do sedaj še posebno v osnovnih šolah najmanj kvalitetno opravljeno, saj predavatelji telesne vzgoje nikakor ne zmorejo ob obilici začetnikov uspešno končati niti obveznega programa petošolcev. Se bolj kot ti, pa ostajajo prikrajšani za kvalitetni uk učenci drugih letnikov. Zato bi morale šole in na novo ustanovljen področni zbor uskladiti učni program začetnega in nadaljevalnega smučanja, saj jim bo edinole PZUTS lahko

zagotovil kvalitetno poučevanje s svojimi trenerji, učitelji in vadiitelji smučanja.

Poleg tega pa PZUTS skrbi tudi za vzgojo novih kadrov, sestavlja enoten program strokovnega dela, prireja izpopolnjevalne seminarje za svoje člane ter skrbi za sodelovanje s planinskimi in turističnimi društvi, hoteli in žičnicami.

Financiranje redne dejavnosti PZUTS je direktno iz proračunov Ob ZTK obeh občin. V Kamniku so ta problem že zadovoljivo rešili. Upamo, da bomo tudi v Domžalah našli vsestransko razumevanje in pomoč.

Težave pri delitvi skromnih sredstev, namenjenih za šport, pa povečuje v Domžalah dejstvo, da iz iste malhe podpiramo tako šport splošno rekreativno-amaterskega značaja, kot tudi kvalitetni tekmovalni šport (v našem primeru košarka in včasih nogomet), ki pa nam odvzame večino skromno dodeljenih sredstev. Smatram, da bi se športi, katerih kvaliteta v tekmovalni lestvici iz leta v leto narašča in ki za svoj obstoj na doseženem nivoju porabijo veliko sredstev, morali dotirati iz posebnega sklada, kajti v nasplošnem primeru otežujejo položaj vseh drugih športov v občini, katerim odvzamejo že itak píčlo odmerjena sredstva.

Rova - priljubljena izletniška točka

Lepa izletna točka v bližini Domžal, oddaljena 2 km od Radomelj, je vasica Rova. Nadmorska višina je 335 do 380 m. Skozi vas teče potok Rovščica. Na vzpetini, lepi razgledni točki nad vasjo, stoji cerkev Sv. Katarine. Prvotna cerkev je bila zgrajena že pred letom 1511. Leta je bila kasneje večkrat prezidana. Bila je podružnica kamniške fare, samostojna fara pa je postala leta 1875.

Glavni oltar je Rovškovo delo cerkev pa je leta 1898 poslikal Matej Bradaška. Spovednica in lep krstni kamen sta Burnikovo delo. Orgle so stare domžalske in so bile prenešene leta 1928.

Na pročelju cerkve sta vzdani dve plošči z imeni padlih v prvi svetovni vojni. Okrog cerkve je pokopališče. Na zunanji strani cerkve je vzdanih več nagrobnih plošč. Ena od teh je nagrobna plošča grofov Hohen-

Podoben je primer s sindikalnimi tekmovanji, ki lebdijo nedoločeno nekje med Ob ZTK ter podjetji, katerih barve zastopajo. Tudi tu bi se morale stvari urediti, kajti drugače nimamo samo cepitve dodeljenih sredstev, temveč tudi nedoločenost občinskih tekmovanj, ki nikakor ne morejo dobiti statusa pravega občinskega prvenstva. Te nepravilnosti trenutno najbolj občutimo smučarji, ki svojega plana kljub velikemu navdušenju in odrekanju ob skromno odmerjenih sredstvih zaradi izjemnih pogojev (dragega poučevanja, drage vzgoje kadrov ter ne nazadnje dragih rekvizitov) ne bomo mogli izvesti. Pri tem naj omenim, da vsi naši tekmovalci tekmujejo na vseh tekmovanjih, tudi na republiških prvenstvih z lastno opremo, za katero jim nihče ne daje nobenega nadomestila.

Tega ne omenjam zaradi morebitnega nakupa le-te. Ne, naš namen je doseči razumevanje in pomoč pri šolanju ter vzgoji naših kadrov tako, da bi se poleg množičnemu in rekreativnemu lahko posvetili, vsaj v mejah možnosti, tudi tekmovalnemu smučanju. Da so se smučarji resno lotili zadanih nalog, pričča njihova aktivnost tudi v mrtvi sezoni, saj so se v velikem številu udeležili pohoda ob žici okupirane Ljubljane, sprejeli organizacijo prižiga žare na

Brezovici, sodelovali na prireditvah v okviru občinskega praznika, obenem pa se kondicijsko, teoretično in tehnično pripravljali za tekmovanja v novi sezoni.

Kot novost smučarjev v kamniški in domžalski občini ter področnega zbora PZUTS naj omenim še uvedbo smučarske značke in različnih izvedbah, glede na pripadnost in različnih barvah glede na kvaliteto, od začetnega pa do tekmovalnega smučanja. Domžalski smučarji smo si poleg klubske modro bele barve izbrali kot znak — grb Krumperskega gradu iz leta 1593, ki naj bi ponazarjal pripadnost naši občini. Prepričani smo, da bo novo ustanovljeni področni zbor veliko pripomogel k napredku smučanja v Kamniku, Mengšu in Domžalah, zato upravičeno pričakujemo tudi razumevanje in pomoč občinskih zvez za telesno kulturo Kamnika in Domžal. V področnem zboru, ki je v sodelovanju z zelo aktivnim smučarskim društvom Domžale dal tej zimski športni panogi spet tisto veljavo, ki jo je nekoč pri nas že imela, sodelujejo kot odborniki: ing. Marjan Stele, Janez Podjed in Marjan Šnabl iz Kamnika, Frenk Vulkjan in Stane Sršen iz Domžal ter Janez Oražem in Branko Smrekar iz Mengša.

Kralj

wart, Jurija in Franca-Jožefa, ki sta bila gospodarja na Kolovcu in Vranji peči. Tu je tudi grobnica Staretov, graščakov na Kolovcu in v Mengšu. Na tem pokopališču je pokopan tudi pisec knjige »Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini«, Jernej Andrejka pl. Livnogradski, gardni podpolkovnik iz Dolenj, občan Rovski in pisatelj, ki je bil rojen 1850, umrl pa je leta 1926, svoj grob pa ima tukaj tudi devet zverinsko mučenih in umorjenih Kosmatinovi in Stegnarjevih iz Stegen nad Dolenjami, ki so zaradi svoje narodne zavednosti postali v času druge svetovne vojne žrtve okupatorja in njegovih pomagačev.

14. XI. 1901 je bila v kraju ustanovljena enorazredna ljudska šola, ki je kasneje postala dvorazrednica.

Rova so vas, ki je bila pred 60 leti ena najbolj naprednih v tem predelu Gorenjske. To je bila zasluga takratnega župnika Janka Šiške in Jerneja Andrejke pl. Livnogradskega, ki sta že v letu 1906 zgradila prve vodovode za kraje Rova, Žiče in Zagorico. Denar za gradnjo je priskrbel Andrejka, organizacijo pa Janko Šiška. V tem času so Rova dobile tudi prvo elektriko. (Domžale so dobile elektriko za cerkev in društveni dom leta 1910, ostale Domžale pa šele leta 1920). Tudi kulturno in prosvetno življenje je bilo v tem času zelo živahno, saj so Rovljani poleg dramske dejavnosti imeli tudi svoj tamburaški zbor. V letu 1954 so ustanovili prostovoljno gasilsko društvo, ki je z lastnimi sredstvi že leto za tem nabavilo motorno brizgalno in deset delovnih oblek, takoj nato pa pristopilo k gradnji gasilnega doma, ki je bil dograjen leta 1966.

V kraju je znana Pirčeva gostilna. Dobra jedaja in pijača je znana domačinom, še bolj pa Domžalčanom in celo Ljubljčanom. Tu je v času, ko so tod okrog hodili še rokovnjači, imela žganjarno Hudmanova Jera.

Kraji Rova, Radomlje, Kolovec so znani iz rokovnjaških časov, in sta o njih pisala v romanu »Rokovnjači« pisatelja Josip Jurčič in Janko Kersnik. V bližnjih Radomljah je bil doma čevljar Bojec, v Domžalah že preje omenjena Hudmanova Jera, na Kolovcu Blaž Mozol... Nedaleč od Rov je nekdanj stal grad Kolovec. Tako stari, kakor tudi na novo zgrajeni grad sta danes v razvalinah. O samem gradu nekaj več podatkov. Istrski mejni grof Henrik IV. je sezidal grad pod Kozjakom v začetku 13. stoletja. (Henrik je umrl leta 1228). Pozno je bil sezidan tudi grad na Vranji peči in na Kolovcu. Henrik s Kamna na Koroškem je po vojvodovem naročilu pozidal grad Kamen pri Begunjah na Gorenjskem. Ko se je Ulrik poročil z zadnjo Andeško, sorodnico oglejskega patriarha Bartolda (1218 do 1251),

je nastopila za Henrika s Kamna ugodna prilika, da poskrbi za svojo rodovino. Njegov starejši sin Verijand je prišel na dvor oglejskega patriarha in postal njegov vicedon, mlajši Gerlach pa je postal ministerial Agneze in je kot tak dobil iz njegovih rok obširno zemljišče v Kamniški okolici, kjer je sezidal drugi »Stein« (Kamen) na Kranjskem, ter ga nazval po sebi »Gerlachstein«. Tako zvemo, da je bil stari grad Kolovec pozidan od ministeriala Andeških, oz. Spanhajmovcev sredi 13. stoletja (1248—1250).

Ker je grad v 16. stoletju pogorel, so tedanji lastniki Hohenwarti zgradili okrog 1530 pod njim novega. Ko je tudi tega uničil požar, je ista rodbina sezidala novi grad 1683, ki je bil kasneje last rodbine Franca Stareta. Požgan je bil 30. aprila 1943. Na Kolovcu je bil rojen Fr. E. pl. Hohenwart (1615—1714) genealog in član akademije Operosorum v Ljubljani.

Nadmorska višina Kolovca je 381 m. Kraj in okolica sta tudi dobro znana iz časov NOB, saj spadajo Radomlje k najpomembnejšim žariščem vstaje na kamniško-domžalskem področju. Na Rovih je bila že v jeseni leta 1943 zgrajena manjša partizanska bolnica. Ko pa je ta postala premajhna, so poleg nje zgradili še drugo. V kolovških gozdovih so se stalno zadrževali partizani. Spomladi leta 1943 je zato tudi Jože Pirš-Luka organiziral manjši zasilni bolnici. Ker sta postali premajhni in bili tudi preveč izpostavljeni, je bolniško osebje pod Lukovim vodstvom zgodaj spomladi leta 1944 zgradilo novo bolnico, ki je bila v tem času ena največjih na domžalsko-kamniškem področju. Dobila je ime Triglav, še bolj je pa znana kot Lukova bolnica. 6. maja 1944 je bila izdana, del ranjencev so Nemci pobili, nekaj so jih odpeljali v kamniške zapore, nekaj pa se jih je rešilo. 28. januarja 1944 so raztrganci zažgali Bunčovo in Jernejčevo hišo ter pobili obe družini. V bližnji Zagorici je bila zveza za partizansko Lukovo bolnico. V Spodnjem Rudniku je bil prve dni januarja 1945 posvet političnih delavcev na Kamniškem. Bili so izdani in v boju z Nemci je padlo 35 partizanov. Tu je bila tudi zveza med Gorenjsko in Dolenjsko. Leta 1960 je zveza borcev z Duplice padlim žrtvam postavila lep spomenik.

Radomlje so kraj, kjer so bili doma nekateri najstarejši partizanski borci. V noči vstaje 27. julija 1941 so bile na tem področju organizirane prve akcije proti okupatorju. Sredi decembra 1943 je v radomeljski opekarni pričela delati prva partizanska tiskarna za domžalsko-kamniško področje. Po treh mesecih se je preselila v bunker med Radomljami in Rudnikom.

8. aprila 1944 je bil požgan radomeljski sokolski dom.

Občni zbor šahovskega kluba Domžale

Domžalski šahisti smo konec decembra na občnem zboru pregledali večletno delo, ki je bilo predvsem v tekmovalnem oziru zelo uspešno in je zagotovilo našemu klubu vidno mesto v Sloveniji.

Na občnem zboru smo preimenovali klub v društvo, sprejeli nova pravila in naslednji program za leto 1970:

1. Tekmovanja:

— Odprto prvenstvo društva (vsako 3. nedeljo v mesecu od 9. ure v sejni sobi Sob Domžale)

— Redni mesečni brzoturnir (vsako 1. nedeljo v mesecu ob 9. uri ravno tam).

— Sindikalno in šolsko prvenstvo občine.

— Največje vsakoletno šahovsko manifestacijo v Sloveniji: brzopotezno prvenstvo slovenskih

mest z udeležbo okoli 40 šestčlanskih ekip (15. ali 22. marca v halli kulturnega centra v Domžalah).

— IX. spominski turnir Hering-Zupančič (v septembru).

2. Udeležiti se s posamezniki in ekipo prvenstvenih tekmovalj SZS ter drugih tekmovalj šahovskih organizacij.

3. Uvesti društveni večer za strokovna predavanja, pripravo posameznikov in ekipe za važnejša tekmovalja itd. (vsak 3. torek v mesecu od 17. do 20. ure v sejni sobi Sob Domžale).

4. Nuditi strokovno pomoč za razširitev šaha v šolah.

5. Okrepiti društvo z ženskami in mladino.

Na občnem zboru smo izvolili tudi novo vodstvo, ki mu še nadalje predseduje tov. Ivo Sone.

S. Laznik

Šahovske novice

Mesečnega brzoturnirja v novembru se je v odsotnosti najboljših domžalskih šahistov udeležilo 19 igralcev iz Ljubljane, Kamnika in Domžal. Zmagal je Catič (Lj) s 15 točkami, drugi je bil Mauhler (Mb) s 14 točkami, tretji Kranjc (Lj) s 13 točkami itd.

Decembrski brzoturnir se je ob udeležbi 26 igralcev končal neuspešno za Domžalčane, saj se je med njimi uvrstil šele na 9. mesto. Zmagovalec je postal vojak Komljenovič z 10 točkami, drugo mesto pa so osvojili Percel, Sribar in Šorli (vsi Lj) s 7 točkami itd.

Januarskega brzoturnirja se je pravtako udeležilo 26 igralcev. Še enkrat je v finalu zmagal Komljenovič (JLA) z 11 točkami, 2. je bil Ivačić (D) s 8 točkami, 3. Margitič (JLA) s 7 točkami, 4. Vavpetič (D) s 6 točkami in pol itd.

Brzoturnirja v februarju se je udeležilo 22 igralcev. Prvo mesto sta osvojila Mauhler (Mb) in presentljivo Trebušak (D) s 13 in pol točkami, 3. je bil Kutin D. (Lj) s 15 točkami, 4. Karner (D) s 14 točkami itd.

S. Laznik

Ihanski smučarji redno trenirajo in tekmujejo

Ta kratek zapis o prizadevnosti ihanskih smučarjev je premalo, da bi spoznali resnično dejavnost ihanskega smučarskega kluba, ki ga že vrsto let uspešno vodi tov. Rak.

Smučarji tega kluba vse leto pod vodstvom trenerja Popoviča naberajo kondicijo za tekmovalja, ki jih čakajo v zimskem času. Čeprav že več let ni prave smučarske sezone, in čeprav jim tudi letos ni zima naklonjena, uspeva klubu vključiti v redni trening precejšnje število tekačev in skakalcev.

Kolovec in bližnja okolica bo v kratkem postala znana širom po naši domovini enako, kot je že sedaj poznan prelepi Arboretum. Že lani so pričeli z izgradnjo rekreacijskega centra z umetnim jezerom, ob katerem bodo weekend hišice in motel. Upamo, da bodo dela v letošnjem letu hitro napredovala. S tem bo predel, ki je bil dosedaj znan po lepi legi in miru postal znan predvsem motoriziranim turistom, ki jih bo, če bo rekreacijski center ustrezal vsem pogojem, vedno več.

T. R.

V novembru se je udeležilo tekmovalja na Pokljuki naslednje število tekmovalcev: 2 člana in 6 mladincev v skokih, ter 2 člana, 3 mladinke in 5 mladincev v tekih.

V decembru je bilo na Pokljuki tudi prvo tekmovalje v tekih, kjer je Jože Kovič dosegel 9. mesto, Niko Gregorin pa 13. mesto med 31 nastopajočimi. Na tem tekmovalju so nastopile tudi mladinke in mladinci ter pionirke in pionirji.

V mednarodnem tekmovalju se je zelo dobro odrezala Marija Rode, ki je nastopila v ITALJI in osvojila 4. mesto med 24 tekmovalkami. Tekmovala je v teku.

Tudi v skokih mladi ne zaostajajo, saj so na Pokljuki dosegli mladinci in pionirji naslednje rezultate.

Izmed 28 mladincev je dosegel 5. mesto Janez Mohar, 7. mesto Bra-

ne Mohar in 8. mesto Marjan Prosenec.

Izmed 17 pionirjev je dosegel 3. mesto Rudi Dejak, 4. mesto Rudi Zor in 7. mesto Brane Suštar.

Na Pokljuki so tekmovali na patrolnem teku (dolžina 15 km) 3 tekmovalci. Ekipo so sestavljali: Kovič, Gudlin in Gregorič. Dosegli so 5. mesto, kar je zelo lep uspeh.

Dosedaj našeta tekmovalja so povzeta iz koledarja tekmovalj v mesecu decembru. V tem kratkem zapisu pa nisem mogel navesti materialnih težav, s katerimi se srečujejo (ihanski smučarji) in njihov klub in tudi ne vloženih naporov, da bi mlade smučarje vzbujali v športnem in tovariškem duhu, kar jim vsekakor uspeva tudi na ta način, da nesebično pomagajo drug drugemu tako na treningih kot na tekmovaljih.

M. Deisinger

Ihanski smučarji — tekači v Avstriji

Decembra so dobili smučarji Ihan povabilo, da se udeležijo z ekipo pionirjev in mladincev Koroškega prvenstva v Avstriji. Tekmovalje je bilo v Feldkirchnu, 30 km severno od Celovca. Na pot smo krenili z lastnimi avtomobili, nastopilo pa je 5 pionirjev in dva mladince. Od skupno 76 tekmovalcev so naši zasedli naslednja zavidljiva mesta:

Pri mlajših pionirjih je od 21 nastopajočih zasedel Bojan Hribar 5. mesto. Pri starejših kjer je nastopilo 27 tekmovalcev, je zasedel Franc Rak na 5 km dolgi progi odlično tretje mesto, takoj za njim pa je bil Jože Mežnar. Oba sta zaostala le 14 sekund za zmagovalcem. Naši so zasedli še osmo (Ciril Orešek) 12. in 13. mesto. Pri mladincih na 6 km pa je od 34 tekmovalcev

zasedel naš mladinec Ivo Gudlin odlično 4. mesto z zaostankom 27 sekund za zmagovalcem. Po dogovoru bodo tekači iz Feldkirchna vrnilihancem srečanje v prihodnjem letu na tekmovalju v Ihanu, kamor bodo povabili še ostale klube iz zamejstva. Vsi nastopajoči bi se lahko udeležili tudi tekmovalja v bližini Celovca, vendar to ni bilo mogoče, ker so vsi vezani na šolo. Vsekakor pa se bodo udeležili še enega tekmovalja v Velldnu v februarju.

Ihanski skakalci pa so hoteli organizirati 17. januarja tekmovalje v smučarskih skokih z mednarodno udeležbo, vendar je pomanjkanje snega na žolost to dobro pripravljeno prireditev onemogočilo.

R.

Smučarsko društvo Domžale se lahko pohvali z lepimi rezultati

Zbor smučarjev tečajnikov na Veliki planini

Ne glede na muhasto zimo, ki je prekrizala račune marsikateremu smučarju in vsem organizatorjem zimskih tekem in tečajev, je domžalskemu smučarskemu društvu uspelo uresničiti program, ki so ga sprejeli na občnem zboru. Vzgojili so že lepo število smučarjev, ki do-

segajo lepe rezultate. Ti se kažejo v solidni uvrstitvi smučarjev na nekaterih tekmovaljih izven občinskega merila. V kratkem bo delal izpit za učitelja smučanja Tone Zupan, za vaditelja smučanja pa: Dušan Vidmar, Janez Avbelj, Tone Bakšič, Janez Otrin in Vinko Grab-

ner. Kljub materialnim težavam, s katerimi se društvo srečuje na vsakem koraku, se navdušuje za zimski šport stopnjuje. Pri tem imajo mnogo zaslug tudi mlajši smučarji, ki so s svojim delom pripomogli k afirmaciji smučarskega društva.

Društvo je imelo odprte društvene tekme na Velikem vrhu 10. januarja. Na tem tekmovanju je nastopilo prek devadeset tekmovalcev iz Domžal in okolice.

Tekmovalci so dosegli naslednje rezultate:

CICIBANI:

1. Roman Hribar, SD Domžale
2. Miha Kunstelj, SD Mengeš
3. Matjaž Bergant, SD Mengeš

MLAJŠI PIONIRJI:

1. Leon Klemenčič, SK Mengeš
2. Branko Oražem, SK Mengeš
3. Branko Bergant, SK Mengeš

STAREJSI PIONIRJI:

1. Janko Flajšman, SK Mengeš
 2. Primož Kovač, SD Domžale
 3. Andrej Girandon, SD Domžale
- Med starejšimi pionirji je izven konkurence startala tudi Tatjana Čanžek SD Mengeš, ki je odlično vozila in je zasedla v konkurenci starejših pionirjev 2. mesto.

MLAJŠI MLADINCI:

1. Matjaž Goltez, SD Domžale
2. Feri Pliberšek, SD Domžale
3. Cveto Čanžek, SD Mengeš

STAREJSI MLADINCI:

1. Jure Podgoršek, SD Domžale
2. Miha Sraj, SD Domžale
3. Bojan Praprotnik, SD Domžale
4. Tone Horjak, SD Domžale

CLANI:

1. Rado Kralj, SD Domžale
2. Miha Koscec, SD Domžale
3. Tone Sitar, SD Mengeš

Tekmovalci so se udeležili tekmoovanja v Škofji Loki, na Vrheh nad Trbovljami, na Črnem vrhu in v Begunjah. Tekmovali so za osvojitve točk, ki jih rabijo za kategorizacijo. Dosegli so naslednje rezultate: Milan Vidmar 9. razred v veleslalomu, Matjaž Goltez 10. razred v veleslalomu in Dušan Vidmar 10. razred v veleslalomu ter 4. razred v slalomu.

Smučarsko društvo Domžale je organiziralo 7 dnevni tečaj na Veliki planini, katerega se je udeležilo 17 tečajnikov. Vodja ga je ing. Miha Koscec in Tone Bakšič. Po končanem tečaju so bile izvedene tekme v slalomu. Tečajniki so bili razvrščeni v mlajšo in starejšo skupino.

V mlajši grupi so bili doseženi naslednji rezultati:

1. Matjaž Varšek,

2. Jelka Habjan,

3. Sašo Svovljak.

V starejši grupi pa:

1. Bojan Repovš,

2. Franc Avbelj,

3. Sašo Gabrovšek.

Na tem tečaju so si pridobili znanje začetne in nadaljevalne šole smučanja ter prejeli tudi društvene znake — našivke, (te znake dobijo vsi tečajniki, ki si pridobijo osnovno znanje iz smučanja). Planirani tečaj, ki naj bi bil izveden v okolici Domžal, je bil zaradi odjuge na Veliki planini. Tečaja se je udeležilo 94 tečajnikov. Vodja tečaja je bil tovariš Tone Zupan, vodniki pa so bili: Rado Kralj, Franci Flis, Dušan Vidmar, Janez Otrin, Miro Zule, Janez Avbelj in Mija Vulkan. Tečajniki so bili razvrščeni po skupinah od začetne pa do nadaljevalne šole smučanja. Na zaključku so bile organizirane tekme v veleslalomu in sicer v petih skupinah. Doseženi so bili naslednji rezultati:

I. skupina (fantje):

1. Janez Poljšak,
2. Sašo Goltez,
3. Primož Prešeren.

II. skupina (fantje):

1. Marko Zule,
2. Peter Koželj,
3. Bojan Mušič.

III. skupina (fantje):

1. Tomaž Kržišnik,
2. Igor Skrjanc,
3. Brane Avbelj.

IV. skupina (dekleta):

1. Nada Kralj,
2. Breda Pelan,
3. Vanja Rojs in Spela Stebe.

V tečaj za odrasle, ki bo na Veliki planini, je prijavljenih 24 tečajnikov. Vodja tečaja je Frenk Vulkan.

Društvo ima namen organizirati ALPSKO SOLO stalnega značaja. V ta namen bo organiziran širši sestanek smučarskih tekmovalcev in bodočih tekmovalcev, na ta sestanek so vabljeni starši otrok, ki obiskujejo smučarske tečaje in vsi simpatizerji smučarskega športa. Nedvomno je domžalsko smučarsko društvo pod vodstvom ing. Mihe Kosca doseglo veliko uspehov, ki kažejo na to, da se da z dobro voljo premostiti tudi najtežje prepreke. Mirno lahko napišem, da dobre volje in navdušenja za delo na tem področju ne manjka, saj so rezultati dela društva dovolj vidni.

M. Desisiger

V januarju 1970 so umrli

1. Jože GROJZDEK, Domžale, Ljubljanska št. 36, invalidski upokojenec, star 63 let

2. Antonija PRAŠNIKAR-RAVBAR, Domžale, Ljubljanska št. 36, družinska upokojenka, stara 79 let

3. Franc STARE, Dob št. 21, kmetovalec, star 79 let

4. Metod KOROŠEC, Domžale, Vodovodna št. 8, elektrotehnik, star 37 let

5. Jakob MAJDIČ, Selo pri Ihanu št. 6, kmetovalec, star 70 let

6. Herman GRČAR, Ihan št. 66, kmetovalec, star 70 let

7. Franc KONČAN, Domžale, Tabor št. 11, osebni upokojenec, star 82 let

8. Marija Ana KERŽAN r. PETAVER, Zaboršt št. 39, gospodinja, stara 68 let

9. Katarina BERNOT roj. BIRK, Količevo št. 28, osebna upokojenka, stara 73 let

10. Jakob TRTNIK, Domžale, Simona Jenka št. 6, osebni upokojenec, 83 let

11. Ana HROVAR r. GRČAR, Domžale, Ljube Sercerja št. 5, gospodinja, stara 72 let

12. Ivana WEIT r. HABJAN, Depela vas št. 5, osebna upokojenka, stara 73 let

13. Marija STEGNAR r. GABERŠEK, Preterž št. 3, invalidska upokojenka, stara 82 let

14. Terezija PODBEVŠEK, Spodnje Praporeče št. 6, osebna upokojenka, stara 78 let

15. Jožef VRESK, Hribi št. 5, kmetovalec, star 70 let

16. Franc ŠTEFAN, Spodnja Javoršica št. 11, kmetovalec, star 85 let

17. Marija JERETINA r. CIMBAS, Straža št. 3, kmetovalka, stara 73 let

18. Franc BITENC, Rafolče št. 4, vojni invalid, star 77 let

19. Jože CERAR, Kokošnje št. 6, osebni upokojenec, star 69 let

20. Janez LAVRIČ, Veliki Jelnik št. 4, kmetovalec, star 70 let

Opomba: seznam obsega samo tiste, ki so umrli v kraju svojega stalnega prebivališča, ne pa tudi tistih, ki so preminili v bolnicah in drugih zavodih.

Program naših kinematografov

KINO DOMZALE:

21.—23. II.	fr. b. film	LEPOTICA DNEVA
25.—26. II.	dom. b. CS film	MOST
28. II.—2. III.	amer. b. CS film	POCITNICE V KALIFORNIJI
4.—5. III.	it. b. CS film	CLOVEK, PONOS, MASCEVANJE
7.—9. III.	amer. b. CS film	VRAZJA BRIGADA
11.—12. III.	amer. b. film	JUNAKI ZAPADA
14.—16. III.	fr. šp. b. CS film	GUSARSKA LJUBEZEN
18.—19. III.	fr. it. b. CS film	TRI KORAKE SKOZI BLAZNOST

KINO RADOMLJE:

21.—22. II.	amer. b. CS film	KRVAVI POKER
24.—26. II.	amer. film	GOLA OSTRINA
28. II.—1. III.	amer. b. film	ZA NJENO LJUBEZEN
3.—5. III.	amer. b. CS film	OBRACUN NA DAN SV. VALENTINA
7.—8. III.	amer. b. film	V NOČNI VROCINI
10.—12. III.	jap. b. CS film	STEKLENICA KI UBIJA
14.—15. III.	amer. film	TARZAN ZMAGUJE
17.—19. III.	fr. b. VV film	VRAZJI POZDRAV

KINO MENGES:

21.—22. II.	it. šp. b. CS film	SKRIVNOST BENGALSKE DZUNGLE
25.—26. II.	fr. b. CS film	VELIKI PONAREJEVALEC
28. II.—1. III.	fr. b. CS film	UMOR V BAZENU
4.—5. III.	amer. b. CS film	ZAKON BREZPRAVJA
7.—8. III.	amer. b. CS film	DARLING LILI
11.—12. III.	amer. b. VV film	ZGEČKAJ ME
14.—15. III.	amer. b. film	NEPREKOSLJIVI
18.—19. III.	šp. b. CS film	KO TEBE VEČ NE BO

POTUJOČI KINO:

jug. nem. b. CS film	KOMISAR X	angl. b. CS film	ZIVETI SVOBODNO
24. II. v MORAVCAH		10. III. v MORAVCAH	
25. II. v IHANU		11. III. v IHANU	
28. II. v KRASNJI		14. I. v KRASNJI	
1. III. v PREVOJAH		15. III. v PREVOJAH	
amer. b. CS film	VODIČ ZA OZENJENE MOSKE	amer. b. CS film	JESEN CEJENOV
3. III. v MORAVCAH		17. III. v MORAVCAH	
4. III. v IHANU		18. III. v IHANU	
7. III. v KRASNJI		21. III. v KRASNJI	
8. III. v PREVOJAH		22. III. v PREVOJAH	

Po enem tednu intenzivne vadbe v smučanju so tečajniki dosegli tolikšno znanje, da so se lahko pomerili med seboj v slalomu. Dokazali so, da tehniko smučanja dobro obvladajo